

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่

Image of Prince of Songkla University
as Perceived by the Local Community, Ampur Hadyai

วราภรณ์ ชวพงษ์

Waraporn Chawapong

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากงบประมาณเงินรายได้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประเภทโครงการวิจัยสถาบัน
ประจำปี 2548

หัวข้อวิจัย ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่

ผู้วิจัย นางวราภรณ์ ชวพงษ์

หน่วยงาน งานประชาสัมพันธ์ กองกลาง

ปี 2549

บทคัดย่อ

การศึกษารั้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชนและภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลอำเภอหาดใหญ่ จำนวน 402 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารของมหาวิทยาลัย แบบสอบถามการรับข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยโดยจำแนกตามชนิดของสื่อ และแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ของแอลฟา เท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมการรับข่าวสารของชุมชน พบว่า ร้อยละ 94 เคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และร้อยละ 92.1 ได้รับจากสื่อของมหาวิทยาลัย และ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ใน 3 หรือ ร้อยละ 30.4 มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร 1-3 สัปดาห์/ครั้ง

1.1 การรับข่าวสารจากสื่อของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ พบว่า ร้อยละ 69.5 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากสถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz รองลงมาเป็น คัทเอท์/ป้ายผ้า เว็บไซต์ แผ่นพับ และโปสเตอร์ อยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 42.2, 39.4, 35.3, 33.0 ตามลำดับ

1.2 การรับข่าวสารของมหาวิทยาลัยจากสื่อทั่วไป ร้อยละ 46.1 ได้รับจากสื่อวิทยุ โดยสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ สื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้รับในอัตราที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 18.9, 18.2, 17.9 ตามลำดับ

2. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมีคะแนนสูงที่สุด รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบริการวิชาการ และด้านการวิจัย สำหรับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำสุด

3. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยจำแนกออกเป็นรายด้าน พบว่า

3.1 ภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สำหรับองค์ประกอบด้านการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้มีคะแนนมากที่สุด รองลงมา คือ เป็นที่ยอมรับในชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการและในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติมีคะแนนต่ำสุด

3.2 ภาพลักษณ์ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สำหรับองค์ประกอบด้านคณาจารย์ที่มีความรู้และสามารถในการผสมผสานความรู้จากแหล่งต่างๆสู่การเรียนการสอนมีค่าคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ มีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคารสถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการ สำหรับด้านการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมให้กับนักศึกษา มีคะแนนต่ำสุด

3.3 ภาพลักษณ์ด้านการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สำหรับองค์ประกอบด้านการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและสู่ความเป็นสากลมีระดับคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ มีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้ สำหรับด้านการวิจัยที่สร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้ มีคะแนนต่ำสุด

3.4 ภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี สำหรับองค์ประกอบด้านการเป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถมาใช้ประโยชน์ มีคะแนนสูงสุด รองลงมา คือ ให้บริการทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพแก่สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง สำหรับด้านการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืนมีระดับคะแนนต่ำสุด

3.5 ภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีองค์ประกอบด้านการมีกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าคะแนนสูงสุด รองลงมาคือ การดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในเชิงของการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ สำหรับด้านการสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำสุด

จากการศึกษา มหาวิทยาลัยควรพัฒนาบทบาทด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีความเด่นชัดมากขึ้นและควรส่งเสริมด้านประชาสัมพันธ์ให้บุคคลภายนอกได้รับรู้ถึงผลงานของมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อไป

Reserch Title: Image of Prince of Songkla University as Perceived by the Local community,
Ampur Hadyai

Researcher: Mrs. Waraporn Chawapong

Agency: Public Relation Department, General Affair Division

Year: 2006

Abstract

The objective of the study is to investigate the community's behaviors related to news exposure and its perception of the image of Prince of Songkla University (PSU). The sample size was 402 subjects including students, their parents/guardians, local administrators, entrepreneurs, the press and the public inside and outside the area of the Hatyai municipality. Questionnaires were used to collect the data involving subjects' personal information, their behaviors related to the exposure to the general news, the university news and its image. The questionnaire on the PSU image was constructed by the researcher and the Cronbach's alpha reliability test was 0.94. Descriptive statistics: frequency, percentage, and standard deviation were used in the analysis.

The results were found as follows:

1. The community's behaviors related to news exposure: 94% of the sample subjects used to receive news about PSU and 92.1% of them got it via the university media. One-third of the subjects or 30.4% were exposed to the news once in one to three weeks.

1.1 Exposure to PSU news from the university media: 69.5% of the subjects received the PSU news from the FM 88MHz radio station. The rest received the news from cutouts, canvas signs, websites, brochures and posters, each of which had very close proportions of the subjects: with: 42.2%, 39.4%, 35.3%, and 33.0 respectively.

1.2 Exposure to PSU news from the mass media: 46.1% of the subjects got PSU news from radio, 18.9% from newspapers, 18.2 from television, and 17.9% from person medium.

2. The overall image of PSU was considered good. The organization image scored the highest, followed by the educational provision, academic service and research. The image related to fostering art and culture scored the lowest.

3. When analyzing the PSU image by component, the results showed that

3.1 Overall, the university obtained a good organization image. The image as a leading university in the South was rated the highest and was followed by its teaching reputation, research, academic service, the nourishment of art and culture. The university's relationship with national and international organizations was rated the lowest.

3.2 The overall perception of the university teaching standard was good. The component regarding its faculty expertise and capability for integrating knowledge from various sources into teaching was received the highest scores. The aspect concerning its modern teaching instruments and classroom buildings rendering academic environment came second. The one relating to instilling ethics and morals into students received the lowest scores.

3.3 Overall, the perception of the university research was good. The research support orientating towards becoming a research and international university was rated the highest. This was followed by the use of the research findings to solve problems and benefit the southern society. The research for accumulating the body of knowledge from the local and southern problems was rated the lowest.

3.4 The overall perception of the university academic service was good. Its image of being a useful source accessible to the public received the highest scores. The next was its provision of quality academic service for the society and the community on a continuous basis. The university image in creating jobs and managing the community to become a self-reliant and sustainable one came last.

3.5 The overall university image in fostering art and culture was good. The highest scores were found in the component concerning the process in developing and promoting the activities nurturing art and culture. This was followed by the conservation of art and culture and the development of the southern uniqueness. The university's support for its personnel to do research on art and culture scored the lowest.

The study suggested that the university should develop a more outstanding role in fostering art and culture and boosting the public relations work in building public awareness of the PSU performance for further image enhancement.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ (ภาษาไทย).....	ก
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ).....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพประกอบ.....	ฅ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดของภาพลักษณ์	7
ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย.....	9
ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย.....	16
สรุป.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	21
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมวิจัยและจรรยาบรรณของนักวิจัย.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
บทที่ 4 ผลการศึกษาและอภิปรายผล	
ผลการศึกษา.....	28
อภิปรายผล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา.....	69
ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	71

บรรณานุกรม.....	74
-----------------	----

ภาคผนวก.....	78
--------------	----

ก ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด.....	79
-----------------------------------	----

ข ใบเชิญชวนเข้าร่วมการวิจัย.....	92
----------------------------------	----

ค เครื่องมือการวิจัย.....	93
---------------------------	----

ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาแบบสอบถาม.....	98
---	----

ประวัติผู้วิจัย.....	99
----------------------	----

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษาภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.....	5
---	---

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนประชากรตามกลุ่มเป้าหมาย.....	22
2	แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน โดยคำนวณตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร.....	23
3	แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ.....	23
4	แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง.....	29
5	แสดงจำนวนร้อยละของพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง.....	33
6	แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา.....	36
7	แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของกลุ่มผู้ประกอบการ.....	38
8	แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น.....	40
9	แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของกลุ่มนักธุรกิจ.....	42
10	แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของกลุ่มสื่อมวลชน.....	44
11	แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารของกลุ่มประชาชนทั่วไป.....	46
12	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวม.....	48
13	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านตัวองค์กร.....	49
14	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการจัดการเรียนการสอน.....	50
15	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการวิจัย.....	51
16	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านบริการวิชาการ.....	53
17	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาพลักษณ์เป็นความประทับใจที่บุคคลมีต่อองค์กร สถาบัน บุคคล หรือกลุ่มคน โดยมีการสั่งสมและพัฒนาปรับเปลี่ยนตามประสบการณ์ที่ได้พบเห็น ภาพลักษณ์จึงเป็นได้ทั้งทางบวกและลบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นจุดดีและจุดด้อยขององค์กรหรือสถาบัน เพื่อสามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่น่าพอใจ (พงษ์เทพ, 2537) ภาพลักษณ์ที่สะท้อนออกมาในด้านดี แสดงให้เห็นว่าองค์กรหรือสถาบันนั้นมีความแข็งแกร่งและเป็นที่ยอมรับของชุมชน หากภาพลักษณ์สะท้อนออกมาในด้านลบก็จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรให้มีคุณภาพและสร้างภาพลักษณ์ให้สอดคล้องตามที่ชุมชนต้องการ (พรทิพย์, 2540) เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นสถาบันที่จำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีเป็นที่ยอมรับของชุมชน —

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้รับพระราชทานนามตามสมเด็จพระบรมราชชนก เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2510 มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่ภาคใต้ ยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่นและสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค โดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้เป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต เพื่อเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาที่มีความเป็นเลิศและสามารถรับใช้ภูมิภาคได้อย่างแท้จริง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ยึดมั่นตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลากทรัพย์ และเกียรติยศ จะตกแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” ด้วยเจตนารมณ์และพระราชปณิธานดังกล่าว มหาวิทยาลัยจึงได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548)

10 ปีแรกของการพัฒนามหาวิทยาลัยระหว่าง ปี พ.ศ.2510-2519 เป็นระยะของการจัดตั้งและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของคณะวิชาต่างๆ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่ และจัดตั้งคณะศึกษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ หอสมุดจอห์น เอฟ เคนเนดี ที่วิทยาเขตปัตตานี 10 ปีต่อมา ระหว่าง ปี พ.ศ. 2520-2529 ได้เพิ่มบทบาทในการบริการวิชาการสังคมควบคู่กับการจัดตั้งคณะวิชาที่เป็นความต้องการของภูมิภาคและประเทศ โดยเริ่มเปิดสาขาในระดับบัณฑิตศึกษา จัดบริการสังคมเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่นในด้านเกษตรและสาธารณสุข โดยจัดตั้งคณะทรัพยากรธรรมชาติและคณะเภสัชศาสตร์ คณะ

พยาบาลศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่ และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่วิทยาเขตปัตตานี พร้อมทั้งจัดตั้งหน่วยสนับสนุนการเรียนการสอน ขยายบทบาทด้านการวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม โดยจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ห้องสมุดคุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร ศูนย์คอมพิวเตอร์ สำนักวิจัยและพัฒนา และสำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง ในระหว่างปีที่ 21-30 คือ พ.ศ. 2530-2539 ได้มีการพัฒนาสนับสนุนงานวิจัยและงานบริการวิชาการแก่ชุมชน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน และขยายโอกาสทางการศึกษาไปจังหวัดอื่นๆ

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้มุ่งพัฒนาที่จะเป็นแหล่งวิชาการระดับสูง มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีพลวัตในสังคมวิชาการนานาชาติ โดยการเพิ่มจำนวนบัณฑิตศึกษา จัดตั้งศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ สำนักวิทยบริการ คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะอุตสาหกรรมเกษตร วิทยาลัยอิสลามศึกษา และศูนย์ศึกษาเพื่อพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย มาเลเซีย-ไทย (IMT-GT Studies Center) หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ.2540-2544 ได้มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพในด้านต่างๆ กล่าวคือด้านบริหารการศึกษา ได้บริหารจัดการการศึกษาที่เอื้อต่อการเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต และการพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ด้านการจัดการศึกษา มุ่งผลิตบัณฑิต มหาบัณฑิต และคุณวุฒิบัณฑิตที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงศักยภาพและการกระจายโอกาส ด้านการวิจัย มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้วยการบูรณาการวิจัยกับการเรียนการสอน และประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาที่สำคัญของภูมิภาคและประเทศ ด้านการบริการวิชาการเน้นให้บริการแก่ชุมชนเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกระดับ และเป็นที่ยังพาทองวิชาการแก่สังคม ด้านทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ได้สร้างความเข้าใจให้ตระหนักถึงคุณค่า และเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมที่หลากหลายทั้งในสังคมภูมิภาคภาคใต้และสังคมโลก (คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548)

สำหรับปี พ.ศ. 2545-2549 มหาวิทยาลัยได้เน้นการวิจัย ที่ใช้การเจริญเติบโตและความเข้มแข็งของบัณฑิตศึกษาเป็นฐานสำคัญ ให้ความสำคัญกับการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีทั้งภูมิธรรมและคุณธรรม เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงและหลากหลาย สร้างบริบทสู่การเป็นสถาบันเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และปฏิรูปการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เป็นเอกภาพและเชื่อมโยงกัน โดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้มีวิสัยทัศน์ที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในระดับภูมิภาคเอเชีย ซึ่งจะทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐานและเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการในบางสาขา ซึ่งเน้นพัฒนาใน 4 ด้าน คือ ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบริการวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน มีบทบาทในการบริการวิชาการแก่สังคม ควบคู่กับการจัดตั้งคณะวิชาที่เป็นความต้องการของภูมิภาคและประเทศชาติ ก้าวสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย จัดตั้งองค์กรที่มีส่วนช่วยสนับสนุนและขยายบทบาทมหาวิทยาลัยให้มีขีดความสามารถในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีเขตการศึกษา อยู่ใน 5 จังหวัดภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา ปัตตานี ภูเก็ต ตรัง และสุราษฎร์ธานี (คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548) แต่จากการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาและประเมินผลการปฏิบัติงานของอธิการบดี ของคณะกรรมการจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) เมื่อเดือนสิงหาคม 2545 พบว่ามหาวิทยาลัยไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ตามความคาดหวังและยังไม่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับองค์กรอื่นๆของรัฐ (มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์, 2549) และจากการประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัยประจำปี การศึกษา 2546 โดยคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ด้านชื่อเสียงของสถาบัน มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาที่ดีขึ้น แต่ยังไม่ครอบคลุมทุกสาขา และบางหน่วยงานยังห่างเหินจากชุมชน ในด้านความต้องการ ความคาดหวัง พบว่า มหาวิทยาลัยมีสิ่งที่ดี แต่บุคคลภายนอกไม่รับรู้ ซึ่งมหาวิทยาลัยควรนำตนเองสู่สายตาประชาชนให้มากขึ้น และยังคงมีประเด็นของความห่างเหินจากชุมชน (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547; 2549)

จากผลการประเมินคุณภาพที่กล่าวมา ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงห่างเหินและไม่ได้นำผลงานของตนเองสู่สายตาประชาชน ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจากการที่มหาวิทยาลัยขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ทำให้ชุมชนรู้จักมหาวิทยาลัยไม่กว้างขวางเท่าที่ควร การรับรู้ของชุมชนต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยจะเกิดขึ้นได้นั้น บุคคลในชุมชนจะต้องรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยโดยผ่านทางช่องทางการสื่อสารหรือการรับรู้ทางประสาทสัมผัส การได้ยิน ได้ฟัง หรือได้อ่านเรื่องราว ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ โดยการสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์จะต้องเป็นไปอย่างมีระบบ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ นักประชาสัมพันธ์ ข่าวสารหรือเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆ สื่อหรือพาหนะที่นำข่าวสารจากนักประชาสัมพันธ์ไปยังผู้รับสาร และผู้รับสาร อาจจะเป็นประชาชนภายในหรือภายนอกองค์กรหรือสถาบันนั้น (สุพิณ, 2540)

จากแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปี 2547-2549 โดยงานประชาสัมพันธ์ กองกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้มีเป้าประสงค์และกลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย โดยมีกลไกที่มีคุณภาพในการเผยแพร่ข่าวสารของมหาวิทยาลัยสู่ชุมชนภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย มุ่งการประชาสัมพันธ์เชิงรุก สร้างเครือข่ายเพื่อการรวบรวมข่าวสาร ข้อมูลจากคณะ/หน่วยงานจากทุกวิทยาเขตเพื่อการเผยแพร่และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะต่อมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยในฐานะเป็นพนักงานที่รับผิดชอบด้านประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัย มีความสนใจที่จะศึกษาภาพลักษณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในมุมมองของชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับผู้บริหารของ

มหาวิทยาลัย และหน่วยงานประชาสัมพันธ์ ได้ทราบถึงความรู้สึกนึกคิดของชุมชนท้องถิ่นต่อมหาวิทยาลัย เพื่อหาแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่
2. เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในมุมมองของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่

คำถามการวิจัย

1. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของชุมชนท้องถิ่นเป็นอย่างไร
2. ภาพลักษณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นเป็นอย่างไรและอยู่ในระดับใด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับสื่อและการมองภาพลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งประกอบด้วย 4 บทบาทที่สำคัญคือ ด้านการจัดการการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้การรับรู้ถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยขึ้นอยู่กับ การรับรู้ของบุคคล ซึ่งสรุปเป็นกรอบแนวคิดได้ดังนี้

ตัวแปร คือ สถานภาพของบุคคล จำแนกเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง
ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชน ประชาชนทั่วไป

พฤติกรรมการเปิดรับ
ข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์

- ด้านองค์กร
- ด้านวิจัย
- ด้านการจัดการเรียนการสอน
- ด้านบริการวิชาการ
- ด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในมุมมองของชุมชน
ท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชนท้องถิ่น
และ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น โดยมุ่งศึกษากับกลุ่ม
ตัวอย่างในชุมชนเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล อำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยศึกษาในกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น
นักธุรกิจ สื่อมวลชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 402 คน

นิยามศัพท์

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดของ
บุคคลที่มีต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ
ความศรัทธาจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นภาพเกี่ยวกับลักษณะและการดำเนินงานของ
มหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านองค์กร ด้านการวิจัย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการ

บริการวิชาการและด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งประเมินได้จากแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในทัศนะของชุมชนท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อพัฒนาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยต่อไป
2. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป และข่าวสารจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยต่อไป
3. เป็นแนวทางในการศึกษาเชิงวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษาในหน่วยงานประชาสัมพันธ์
4. เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารเพื่อใช้ในการปรับปรุงหรือกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารงาน

บทที่ 2

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาบททวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมใน 3 ประเด็นดังนี้

1. แนวคิดของภาพลักษณ์
2. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
3. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

แนวคิดของภาพลักษณ์

ความหมายของภาพลักษณ์

ภาพลักษณ์ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Image” ความพจนานุกรมหมายถึง ภาพที่เห็นในกระจกเงา หรือภาพที่อยู่ในความนึกคิด และจิตใจ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๒๕, 2542) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันออกไป สรุปได้ดังนี้

ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของบุคคล ที่มีต่อองค์การ สถาบัน บุคคล ทั้งในแง่บวก และแง่ลบ โดยได้รับอิทธิพลจากการได้รับรู้ ได้ฟัง หรือมีประสบการณ์ในอดีต ทั้งนี้ต้องมีความประทับใจเพียงพอที่จะสร้างเป็นภาพขึ้น (พรทิพย์, 2540) ภาพลักษณ์อาจเกิดจากความเชื่อถือศรัทธา และความประทับใจอย่างแท้จริงของบุคคล (เกรียงศักดิ์, 2540) หรือเป็นข้อเท็จจริง (objective facts) บวกกับการประเมินส่วนตัว (personal judgement) กลายเป็นภาพที่อยู่ในความรู้สึกนึกคิด ซึ่งอาจแตกต่างจากความเป็นจริง เนื่องจากการรับรู้ที่บุคคลเอาความรู้สึกส่วนตัวปะปนกับข้อเท็จจริง (เสรี, 2541) หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นความรู้ หรือความรู้สึกที่คนสร้างขึ้น เป็นการสร้างสรรค์ที่ต้องอาศัยระยะเวลาและความต่อเนื่อง โดยเป็นพลังผลักดันนำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรม หรือเป็นสิ่งที่ปรากฏให้เห็น ภาพลักษณ์ที่ทงทนถาวรจะต้องเป็นสิ่งที่ตั้งอยู่บนรากฐานความเป็นจริง (อำนาจ, 2540) ภาพลักษณ์จัดเป็นรากฐานแห่งความมั่นคง และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จขององค์การ หรือสถาบัน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว องค์การที่มีภาพลักษณ์ที่ดีจะได้รับความเชื่อถือ ไว้วางใจ ได้รับการสนับสนุน และความร่วมมือให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงาน ในขณะที่องค์การใดที่มีภาพลักษณ์ไม่ดี ย่อมได้รับการต่อต้านและขาดความร่วมมือ (ใจทิพย์, 2537 อ้างตาม วีระวัฒน์, 2545)

ภาพลักษณ์สามารถเกิดขึ้นได้ 2 ทาง (อำนาจ, 2540) คือ

1. ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ คือ การปล่อยให้ไปไปตามสภาวะแวดล้อมที่มากระทบหรือเปลี่ยนแปลงตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ โดยมีได้ดำเนินการให้เป็นไปตามที่ปรารถนาภาพที่ได้อาจผิดไปจากความเป็นจริง เพราะอิทธิพลของทัศนคติในแต่ละสังคมที่ไม่เหมือนกัน

2. ภาพลักษณ์ที่เกิดจากการปรุงแต่ง คือ การใช้กระบวนการในการสร้างให้เกิดภาพลักษณ์ตามความต้องการ เป็นการสร้างสรรค์ หรือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้เพื่อให้เป็นไปในรูปแบบที่ต้องการ อาจจะเป็นได้ทั้งภาพจริงหรือภาพลวง

โดยสรุปภาพลักษณ์จึงหมายถึง ภาพสะท้อนที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคล ต่อสถาบัน องค์กร หรือตัวบุคคล โดยได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อความศรัทธา ภาพลักษณ์เกิดขึ้นได้เองโดยธรรมชาติ และการปรุงแต่ง ซึ่งแสดงออกในลักษณะพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งนั้นๆ ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ

องค์ประกอบของภาพลักษณ์

จากที่กล่าวมาว่าภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง สามารถสร้างเปลี่ยนแปลงหรือส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นได้นั้น จึงสามารถแบ่งองค์ประกอบที่สำคัญของภาพลักษณ์ได้เป็น 4 ส่วน (Boulding, 1975 อ้างตาม วีระวัฒน์, 2545) ได้แก่

1. องค์ประกอบเชิงการรับรู้ (perceptual component) เป็นสิ่งที่บุคคลได้จากการสังเกตโดยตรง แล้วนำสิ่งนั้นไปสู่การรับรู้ สิ่งที่ถูกรับรู้อาจเป็นบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ ความคิดหรือสิ่งของต่างๆ ซึ่งเราจะได้ภาพของสิ่งต่างๆ เหล่านี้ผ่านการรับรู้เป็นอันดับแรก

2. องค์ประกอบเชิงความรู้ (cognitive component) ได้แก่ส่วนที่เป็นความรู้เกี่ยวกับลักษณะประเภท ความแตกต่างของสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการสังเกตและรับรู้

3. องค์ประกอบเชิงความรู้สึก (affective component) ได้แก่ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อาจเป็นความรู้สึกผูกพัน ยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบ

4. องค์ประกอบเชิงการกระทำ (action component) เป็นความมุ่งหมายหรือเจตนาที่เป็นแนวทางในการปฏิบัติตอบโต้ต่อสิ่งเรานั้น โดยเป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเชิงความรู้และความรู้สึก และถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรม

องค์ประกอบทั้ง 4 ส่วนนี้ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กัน ไม่สามารถจะแยกออกจากกันได้

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย จัดเป็นภาพลักษณ์ขององค์กรหรือสถาบัน ที่เกิดขึ้นในใจของประชาชนที่มีต่อสถาบันหรือองค์กรนั้น ซึ่งมักจะเน้นด้านสถาบันหรือองค์กรเพียงอย่างเดียว (วิรัช, 2535) ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยนั้น อาจจะเป็นภาพลักษณ์ที่เป็นข้อเท็จจริง (objective fact) เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย เช่น สถานที่ตั้ง ค่าบำรุงการศึกษา จำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียน คณะที่เปิดสอน หรือ จำนวนอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก นอกจากนี้ยังเป็นภาพลักษณ์จากการประเมินส่วนตัว (personal judgement) เป็นการใช้วิจารณ์ส่วนตัวของแต่ละบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องหรือได้ยิน ได้ฟังเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยนั้น ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นจึงมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล และเปลี่ยนแปลงได้ (เสรี, 2541)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาสู่ภาคใต้ ยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่น และสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่มีความเป็นเลิศและสามารถรับใช้ภูมิภาคได้อย่างแท้จริงตามพระราชปณิธานของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก กล่าวคือ “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลากทรัพย์ และเกียรติยศจะตกแก่ท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งอาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” จากพระราชปณิธานนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงต้องมีการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมระดับโลก สภาพแวดล้อมในภูมิภาคระดับนานาชาติ สภาพแวดล้อมระดับชาติ สภาพแวดล้อมด้านอุดมศึกษา สภาพแวดล้อมในภูมิภาคภายในประเทศ สภาพแวดล้อมระดับท้องถิ่น และสภาพแวดล้อมภายใน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในสหัสวรรษใหม่, 2543) กล่าวคือ

1. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมระดับโลก เป็นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคแห่งการเรียนรู้ มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็วด้านเทคโนโลยี และมีการแข่งขันมากขึ้น การบริการการศึกษา อุดมศึกษาได้ถูกเปลี่ยนแปลงเป็นระบบสินค้าในระบบตลาดเสรี ดังนั้นเพื่อให้สามารถดำเนินการตามภารกิจที่พึงประสงค์และสามารถชี้นำภูมิภาคได้ มหาวิทยาลัยจึงต้องสร้างภาวะความเป็นผู้นำในภูมิภาคโดยใช้การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งด้านการศึกษาและการค้นคว้าวิจัยเพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการพัฒนาในอนาคต

2. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในภูมิภาคระดับนานาชาติ หลายประเทศได้มีการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มฐานะแห่งการต่อรองของกลุ่มและเพื่อประโยชน์อื่น ๆ ร่วมกันของประเทศสมาชิก การรวมกลุ่มทำให้เกิดการแข่งขันมากขึ้น แต่ละประเทศจึงต้องมีการทบทวนแนวทางในการพัฒนาดังกล่าว

มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาและการปฏิรูป โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมของทรัพยากรบุคคลเพื่อสอดคล้องกับการรวมกลุ่มดังกล่าว

3. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมระดับชาติ ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม และความเชื่อมโยงโทรคมนาคมทั้งด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการปกครองที่กระจายอำนาจและปรับปรุงระบบการศึกษา โดยเน้นการศึกษาตลอดชีวิต มีการประกันคุณภาพการศึกษา จัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนในสาขาที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้มีการพัฒนาและประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารเพื่อให้การบริหารและการปกครองเป็นไปด้วยความโปร่งใสตรวจสอบได้ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีในระดับชาติที่เป็นผลของโลกาภิวัตน์ ส่งผลให้เกิดการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ นักเรียนมีโอกาสเข้าถึงแหล่งวิชาการและสถาบันการศึกษาได้อย่างเสรี มหาวิทยาลัยจึงมีการตอบสนองการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะเรื่องคุณภาพระดับอุดมศึกษา ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

4. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมด้านอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ต้องเผชิญกับการแข่งขันทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชนในท้องถิ่นและภูมิภาคอื่นๆ จึงต้องมีการทบทวนและปรับปรุงในเชิงกลยุทธ์เพื่อคงไว้ซึ่งฐานะผู้นำของภูมิภาค

5. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมระดับท้องถิ่น จากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมในระดับจังหวัดในภูมิภาคที่แตกต่างไปจากอดีต กิจกรรมที่มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการเหล่านี้ ไม่เหมาะสมกับสภาพที่เปลี่ยนแปลง มหาวิทยาลัยจึงต้องมีการทบทวนหลักการ วิธีการดำเนินงาน เพื่อเผชิญกับสภาพที่เป็นทั้งโอกาสและการคุกคามจากภายนอก โดยการพิจารณาสภาพการณ์อย่างเป็นระบบที่สอดคล้องกัน วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งและแยกแยะปรับปรุงให้สามารถดำเนินการให้ก้าวหน้าต่อไปได้

6. การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมระดับภูมิภาคภายในประเทศ การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมระดับภูมิภาคภายในประเทศนั้น ทรัพยากรธรรมชาติได้ถูกใช้สอยอย่างสิ้นเปลืองและเสียหาย มีการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรมมากขึ้น ในขณะที่สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องปรับปรุงหลักสูตรเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม

7. สภาพแวดล้อมภายใน จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ยังส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมภายใน โดยลักษณะโครงสร้างเดิม พฤติกรรมเก่าๆที่ไม่เหมาะสมกับการแข่งขัน จึงมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดการแตกแยกมากกว่าความร่วมมือ จากการเปลี่ยนแปลงหัวใจของการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมในทศวรรษที่ 21 ที่ยอมรับว่าทรัพยากรที่เป็นพื้นฐานสำคัญ คือความรู้และความคิดสร้างสรรค์ของประชากรผู้ได้รับการศึกษา

มหาวิทยาลัยจึงต้องสร้างสรรค์สนับสนุน และคงไว้ซึ่งการมุ่งมั่น แสวงหาความรู้เพื่อการถ่ายทอด และเผยแพร่บนพื้นฐานของการวิจัย

จากการเปลี่ยนแปลงและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จึงได้กำหนดกลยุทธ์ต่อคุณภาพทางวิชาการเพื่อเป็นสถาบันที่ได้รับการยอมรับในฐานะ ศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีพลัง และมีชีวิตชีวา มีกิจกรรมการสอนและการบริการชุมชน บนพื้นฐานงานวิจัยของมหาวิทยาลัย มีหลักประกันคุณภาพบัณฑิตทุกระดับ ส่งเสริมให้บัณฑิตมีความสามารถเป็นผู้นำได้ทั้งในสังคมและภูมิภาค มหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ดังนี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภูมิภาค โดยมีการวิจัยเป็นฐาน และจะเลือกเป็นผู้นำที่แท้จริงในบางสาขาวิชา จากวิสัยทัศน์ดังกล่าว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงได้กำหนดพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่สอดคล้องกับคุณค่าร่วมและหลักการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตามปณิธานของมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น 3 ด้านคือ

1. สร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นแล้วเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่โดยอาศัยการวิจัยที่่องแท้ในปัญหาท้องถิ่น และภูมิภาค นำผลวิจัยที่ได้ใช้ในการสอน การบริการ วิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความรู้ ทฤษฎีใหม่และสามารถเผยแพร่ไปใช้ประโยชน์เพื่อแก้ปัญหาของประชาชาติได้

2. ผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานและประสบการณ์การปฏิบัติ สู่การสอนเพื่อสร้างปัญญา สมรรถนะและโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต โดยมหาวิทยาลัยจะผสมผสานความรู้ทุกประเภททั้งจากงานวิจัย ประสบการณ์ และ นวัตกรรมต่างๆรวมทั้งจากแหล่งความรู้ภายนอกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้แบบผสมผสาน เป็นการเพิ่มคุณค่าให้แก่บัณฑิตของมหาวิทยาลัยในแง่ต่างๆ คือ ทักษะ ความสามารถและสติปัญญาเฉพาะหลักสูตร ความสามารถพื้นฐานและความสามารถที่ผนวกเพิ่ม เช่น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดอย่างเป็นระบบ การแก้ปัญหา การสื่อสาร จริยธรรม คุณธรรม และความรับผิดชอบส่วนตัวและสังคม ความสามารถในการเข้าถึงโลกาภิวัตน์ด้วยความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารกับสังคมโลก

3. เป็นมหาวิทยาลัยสำหรับอนาคตที่เปิดกว้าง เพื่อการแสวงหาความรู้อย่างหลากหลายรูปแบบ โดยการขยายสื่อ อุปกรณ์ และบริการ ให้ประชาชนสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์ได้และเก็บเกี่ยวความรู้ทุกรูปแบบจากแหล่งที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย

จากวิสัยทัศน์ พันธกิจ ดังกล่าวจึงทำให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มุ่งพัฒนาใน 4 ด้านคือ ด้านการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ด้านวิจัยและพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเน้นวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรม กล่าวคือ

1. ด้านการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา บทบาทด้านการเรียนการสอน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการชักนำให้เกิดความเจริญอย่างยั่งยืน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

จึงต้องมีการพัฒนาทุกระดับและมีความต่อเนื่อง การเรียนการสอนต้องมีความหลากหลาย และมีความยืดหยุ่นทั้งในเชิงวัตถุประสงค์กลุ่มเป้าหมาย วิธีการ และเนื้อหา สามารถตอบสนองความต้องการด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศทั้งในภาคเศรษฐกิจสมัยใหม่และภาคเศรษฐกิจแบบดั้งเดิม จึงมีการพัฒนาระบบวิธีการ และเทคโนโลยีด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ มีการพัฒนาการสอนและการเปิดสาขาวิชาหรือหลักสูตรใหม่เป็นกรณีพิเศษ คือ มีการสอนเสริมหรือยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน เปิดสาขาที่เป็นศาสตร์หลักให้ครบถ้วน มีการปรับนโยบายให้แต่ละวิทยาเขตมีการบูรณาการในศาสตร์ต่างๆมากขึ้น มีการพัฒนาการสอนวิชาการศึกษาทั่วไป เน้นพัฒนาความรู้ความสามารถของบัณฑิต พัฒนาอาจารย์ผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในด้านการเรียนการสอน พัฒนาวิธีการ สื่อการสอน และการจัดการชั้นเรียนเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเปิดหลักสูตรกลางได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาการจัดการเทคโนโลยีและสารสนเทศและหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ มีการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบบริการออนไลน์ทั้งในระบบงานทะเบียนระบบ Virtual classroom ระบบห้องสมุด และระบบหอพัก การพัฒนานักศึกษาให้มีสำนึกสาธารณะและสมรรถนะสากล มีการศึกษาภาวะการได้งานทำของบัณฑิตและศึกษา ความพึงพอใจของนายจ้าง นอกจากนี้ยังมีการจัดสรรทุนเพื่อเป็นเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักศึกษาที่ด้อยโอกาส

2. ด้านวิจัยและพัฒนาสู่การเป็นมหาวิทยาลัยเน้นวิจัย การวิจัยเป็นการพัฒนาเพื่อเกิดองค์ความรู้ใหม่ เนื่องจากปัจจุบันประเทศมีการขยายตัวด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ทำให้ต้องมีการพัฒนาด้านความรู้และเทคโนโลยี เพื่อรองรับการพัฒนา การพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยีจึงต้องมุ่งความเป็นเลิศและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยมหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและความเป็นสากล ต้องเป็นผู้ชี้นำสังคมในการวิจัยและเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีผลงานที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคม ส่งเสริมให้เกิดงานวิจัยและเทคโนโลยีที่รักษาสภาพแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ให้ความสำคัญกับการวิจัยอย่างต่อเนื่อง ในปี 2546 มหาวิทยาลัยได้ประกาศนโยบายและกำหนดเป้าหมายเพื่อพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยเน้นการวิจัย ซึ่งจะต้องบูรณาการ พันธกิจด้านการเรียนการสอน โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษา ระบบการบริหารบุคคล ระบบการจัดการ ระบบโครงสร้าง และระบบวิเทศน์สัมพันธ์ เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายการเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการวิจัย

3. ด้านการบริการวิชาการ การบริการวิชาการ เป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยนอกเหนือจากภารกิจในด้านการผลิตบัณฑิตและการวิจัย ซึ่งมหาวิทยาลัย ได้จัดระบบบริการวิชาการให้มีลักษณะของการบริการวิชาการที่เปิดกว้าง หลากหลายรูปแบบ มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ โดยมุ่งเน้นการให้บริการทางวิชาการตามสาขาวิชาต่างๆ ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ซึ่งมีกิจกรรมที่

ดำเนินการเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง และมีการขยายบทบาทในหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบริการวิชาการ แก่สังคม นอกจากนี้ยังมีคณะหรือหน่วยงานต่างๆ ทำหน้าที่ให้บริการวิชาการตามสาขาวิชาการ และวิชาชีพที่เปิดให้มีการบริการการเรียนการสอนและการวิจัยแล้ว ยังมีหน่วยงานกลางที่ให้บริการวิชาการ เป็นหน้าที่สำคัญด้วย เช่น สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง สำนักวิจัยและพัฒนา ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เป็นต้น ลักษณะการให้บริการวิชาการที่ดำเนินการในมหาวิทยาลัย ได้แก่ การบริการวิชาการแบบให้เปล่า ซึ่งเป็นลักษณะบริการวิชาการที่จัดขึ้นเพื่อบริการกลุ่มที่ด้อยโอกาสและยากไร้ กิจกรรมเหล่านี้จะมุ่งเน้นการฝึกอบรมอาชีพ การบริการ โดยไม่มุ่งหวังผลกำไรจัดขึ้นสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่มีงบประมาณจำกัด และการบริการวิชาการ โดยมีผลกำไร เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อมุ่งกับกลุ่มที่มีงบประมาณเพียงพอ

4. ด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรม ภารกิจด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา เป็นภารกิจที่ผสมผสานทางวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมในสังคม เป็นการปลูกฝังและเสริมสร้างความตระหนัก ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมไทย เสริมสร้างความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมให้บทบาทของประเทศในประชาคมโลกเป็นไปอย่างมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสังคมไทยนั้นเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ดำเนินการกิจด้านทำนุบำรุงวัฒนธรรมในด้านการศึกษา ค้นคว้า วิจัย ส่งเสริมและสนับสนุนการอนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของชุมชนภาคใต้ มีการเก็บรวบรวมศิลปะโบราณวัตถุ ศิลปหัตถกรรมพื้นบ้าน และจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์การศึกษา

ภารกิจของมหาวิทยาลัยดังที่กล่าวมา เป็นบทบาทสำคัญที่สถาบันแสดงออกต่อสังคมเพื่อให้บุคคลในสังคมรับรู้ และเกิดการยอมรับ ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ในทางบวก องค์กรหรือสถาบันต่างๆ จะให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ และพยายามที่จะพัฒนาให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อให้ประชาชนเลื่อมใสศรัทธา ซึ่งภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้น อาจเกิดจากบุคคลในองค์กรหรือสถาบันนั้นมองตนเอง และภาพลักษณ์ของบุคคลภายนอกที่มีต่อองค์กรหรือสถาบันนั้น ทั้งนี้มุมมองที่บุคคลในองค์กรหรือสถาบันมองภาพลักษณ์ของตนเองนั้น อาจจะตรงหรือไม่ตรงกับความเป็นจริง ในขณะที่มุมมองของบุคคลภายนอกเป็นการรับรู้หรือความประทับใจของแต่ละบุคคล ที่มีต่อองค์กรหรือสถาบันนั้น อาจจะหมายถึงประชาชน ผู้รับบริการ ผู้บริโภคหรือลูกค้า หรือเรียกว่าสาธารณชน (พูนพิลาศ, 2541) ภาพลักษณ์ขององค์กรหรือสถาบันจากมุมมองของบุคคลภายนอก เปรียบเหมือนภาพสะท้อนที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาขององค์กรนั้นให้ออกมาในแนวทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง ซึ่งเราสามารถสร้าง เปลี่ยนแปลงหรือส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีได้

หลักสำคัญในการสร้างและดำรงไว้ซึ่งภาพลักษณ์ที่ดี

ในการสร้างและรักษาภาพลักษณ์ให้ออกมาในทางบวก ต้องคำนึงถึงหลักสำคัญหลายประการ (เกรียงศักดิ์, 2540) ดังนี้

1. บุคลิกภาพส่วนตัวที่เหมาะสม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในการสร้างภาพลักษณ์ เนื่องจากเป็นสิ่งที่กระทบกับความรู้สึกของคนส่วนใหญ่เมื่อแรกพบเห็น บุคคลจะเกิดความประทับใจ ความนิยม เลื่อมใส น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ การแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการพูดจา ลักษณะท่าที และการแต่งกายที่เหมาะสมกับกาลเทศะ

2. การวางแผนและกำหนดขอบเขตของภาพลักษณ์ที่ต้องการสร้างให้เกิดขึ้น ในจิตใจของคนทั่วไป ในการสร้างภาพลักษณ์ จะต้องมีความมีแนวทางและเป้าหมาย

3. เทคนิคที่ใช้ในการสร้างภาพลักษณ์ ต้องเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพที่จะดึงดูดความสนใจ และมีอิทธิพลที่โน้มน้าวชักจูงให้คนทั่วไปเกิดภาพลักษณ์ตามที่เรากำลังต้องการ

4. มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความศรัทธาในการทำงานร่วมกับบุคคลในหลายๆฝ่าย สามารถเข้ากับกลุ่มชนทั่วไปได้เป็นอย่างดี มีท่าทางที่ประทับใจในการติดต่อกับบุคคลหลายประเภท สนใจผู้อื่นมากกว่าตนเอง และไม่นำตนเองเป็นหลักในการดำเนินงานและการตัดสินใจ

เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัยและภารกิจหลักซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย และมีหน้าที่ให้บริการด้านการศึกษภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยต่อสาธารณชน จึงอาจสะท้อนออกมาในลักษณะของความเชื่อถือ การยอมรับ และความเลื่อมใสศรัทธาที่บุคคลมีต่อมหาวิทยาลัยนั้น (นงลักษณ์ และคณะ, 2543 ; วีระวัฒน์, 2545) กล่าวคือ

ด้านความเชื่อถือ หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยได้พัฒนาทั้งในด้านของนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของสังคม พัฒนาการเรียนการสอนให้มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ ได้รับรางวัลและการยกย่องจากสังคม ตลอดจนพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและสถานที่ให้น่าอยู่ โดยสิ่งเหล่านี้มีผลให้ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจในการเลือกเข้ามาศึกษาต่อ ตัวอย่างเช่น เป็นสถาบันมีบุคลากร ผู้บริหาร ครู และเจ้าหน้าที่เป็นผู้ที่มีความสามารถประพฤติดีและปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในด้านใดด้านหนึ่งหรือรวมกัน เช่น ด้านวิชาการ ด้านกีฬา มีความเหมาะสมของอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาจนได้รับรางวัลและการยกย่อง เช่น ได้รับรางวัลพระราชทาน

ด้านการยอมรับ หมายถึง การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรและสาขาวิชาที่จัดการเรียนการสอน การบริการ ประสิทธิภาพของการบริหารและการจัดการอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการสร้างชื่อเสียงและมีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ด้านการยอมรับอาจจะสะท้อนออกมาในลักษณะของการที่มหาวิทยาลัยได้รับการยอมรับจากผู้ประกอบการที่ส่งบุตรหลานเข้ามาศึกษามากขึ้น บุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมของชุมชน หรือ มหาวิทยาลัยมีโครงการที่ดำเนินร่วมกับชุมชน

ด้านความเลื่อมใสศรัทธา หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยสามารถเชิญชวนบุคคลที่มีศักยภาพสูงเข้ามาเป็นนักศึกษาและพัฒนาให้มีศักยภาพสูงสุด สร้างชื่อเสียงและมีความเชี่ยวชาญ ซึ่งความเลื่อมใสศรัทธานั้นอาจจะสะท้อนออกมาในลักษณะของความภาคภูมิใจของนักศึกษาที่จบการศึกษาและประสบความสำเร็จในการทำงาน หรือความประทับใจของนักศึกษาและผู้ปกครองที่มีต่อสถาบัน

จากการสะท้อนภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่กล่าวมาทั้งในด้านความเชื่อถือการยอมรับ และความเลื่อมใสศรัทธานั้น สอดคล้องกับการศึกษาของรำไพ (2541) ที่ได้ศึกษาถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามทัศนะของครูและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 12 พบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพาตามทัศนะของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มหาวิทยาลัยบูรพามีภาพลักษณ์อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยมีภาพลักษณ์ด้านการยอมรับเป็นอันดับแรก ด้านความเชื่อถือเป็นอันดับที่สองและความศรัทธาเป็นอันดับที่สาม เช่นเดียวกับการศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ ของนงลักษณ์และคณะ (2543) โดยศึกษาตามทัศนะของนักเรียนและครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ภาพลักษณ์โดยรวมอยู่ในระดับมากและมีภาพลักษณ์ด้านความศรัทธาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านความเชื่อถือ และด้านการยอมรับตามลำดับ

ภาพลักษณ์ขององค์กรตามความต้องการของสังคม

จากการสะท้อนภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนดังที่กล่าวมา ภาพลักษณ์ขององค์กรหรือสถาบันที่สังคมต้องการนั้น ต้องมีลักษณะดังนี้ (อำนาจ, 2540)

1. เป็นองค์กรหรือสถาบันที่มีความก้าวหน้าทันโลก กิจกรรมที่กระทำย่อมมีผลกระทบต่อสังคม องค์กรที่มีความเจริญก้าวหน้าย่อมมีความคล่องตัวในการปฏิบัติกิจกรรมให้ออกมาอย่างมีประสิทธิภาพ ผลที่ออกมาย่อมเกื้อหนุนสังคม
2. มีบริการและสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า องค์กรในฐานะผู้ให้บริการต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับลูกค้า ต้องมีสัมพันธ์ภาพที่ดี ทราบความต้องการของผู้รับบริการหรือลูกค้าและตอบสนองความต้องการได้ถูกต้อง
3. มีระบบการบริหารและฝ่ายจัดการที่มีประสิทธิภาพ องค์กรที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่และให้บริการที่มีประสิทธิภาพแก่สังคม องค์กรที่มีลักษณะดังกล่าวจะมีแนวโน้มเจริญก้าวหน้าและมีความมั่นคง
4. ทำคุณประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้แก่ส่วนรวม สังคมต้องการองค์กรที่ประกอบกิจกรรมเพื่อมุ่งประโยชน์โดยส่วนรวม หากองค์กรใดเสียสละยอมได้รับการยกย่องหรือ ได้ภาพลักษณ์ที่ดี
5. ปฏิบัติงานภายในกรอบของกฎหมายบ้านเมือง องค์กรที่ปฏิบัติตามกฎหมายย่อมแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม และเป็นองค์กรที่สังคมต้องการ

6. มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูงองค์การที่ปฏิบัติกิจกรรมโดยคำนึงถึงความก้าวหน้า ความมั่นคง และสวัสดิการของประชาชน เกื้อหนุนสังคมให้อยู่ในระดับมาตรฐานทั้งในด้านการศึกษา ศิลปกรรม และวัฒนธรรม จัดเป็นองค์การที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมในระดับสูง และยอมเป็นองค์การที่ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากประชาชน

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

จากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วว่า ภาพลักษณ์เกิดขึ้นในใจของแต่ละคนจากการได้รับรู้ได้ฟัง ได้เห็น หรือมีประสบการณ์มาจากในอดีต ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยต่อสาธารณชนที่เกิดขึ้น จะนำไปในทิศทางใดนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่กล่าวถึงเป็นปัจจัยเกี่ยวกับการรับรู้จากแหล่งต่างๆ ได้แก่

1. ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลในสังคมเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันเป็นยุคของการสื่อสารสื่อมวลชนมีอิสระในการนำเสนอข้อมูลแก่ประชาชนโดยจัดเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลและมีประสิทธิภาพสูงในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่างๆ องค์กรหรือสถาบันต่างๆจึงเน้นการประชาสัมพันธ์ออกมาทางสื่อ เพื่อให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันอย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดความพึงพอใจ มีความศรัทธา มีความเชื่อถือและยอมรับองค์กรหรือสถาบันนั้นๆ ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นมักจะออกมาในรูปแบบของการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่สถาบัน การควบคุมให้เกิดความคงทนถาวร และการแก้ไขภาพลักษณ์เชิงลบที่เกิดขึ้น (พรทิพย์, 2540) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเกี่ยวกับภาพพจน์ธนาคารพาณิชย์ของประเสริฐชัย (2538) พบว่า บทบาทของสื่อมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อภาพพจน์ของธนาคารพาณิชย์ เช่นเดียวกับการศึกษาของกุลธิดา (2545) ซึ่งได้สำรวจภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่อวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด และยังพบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารจากมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการรับรู้ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ต่างกันด้วย

2. ข้อมูลข่าวสารจากบุคคลในชุมชน สังคม หรือบุคคลใกล้ชิด การได้รับข้อมูลจากการได้รับการบอกกล่าวจากบุคคลอื่นจัดเป็นภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ซึ่งข้อมูลที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นลักษณะที่แท้จริงหรือมีการบิดเบือนไปจากความเป็นจริงที่ก่อให้เกิดผล กระทบต่อภาพลักษณ์ที่ดีของสถาบัน เช่น การเกิดข่าวลือ จัดเป็นภาวะวิกฤตของสถาบัน โดยเฉพาะข่าวลือในเชิงการทำลายชื่อเสียงซึ่งผู้รับข่าวไม่รู้ข้อเท็จจริง (เกรียงศักดิ์, 2540)

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายใน ได้แก่ การรับรู้ของบุคคล ทักษะ และสถานภาพของบุคคล คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ

1. การรับรู้ของบุคคล การรับรู้เป็นสิ่งที่สำคัญต่อการให้ความหมายและการแสดงออก โดยกระบวนการรับรู้ของบุคคลนั้นจะมีความเกี่ยวพันกันระหว่างพฤติกรรม อุนิสิสัยหรือบุคลิกภาพ และสภาพแวดล้อม (นพมาศ, 2542) การรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับปัจจัยความสนใจจากภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ และปัจจัยความสนใจจากภายใน ได้แก่ การสนใจ การเรียนรู้ และบุคลิกภาพ โดยมีกระบวนการของการรับรู้แบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน กล่าวคือ (Duntram, 1984 อ้างตาม นงลักษณ์ และคณะ, 2543)

1.1 สภาพแวดล้อมภายนอก หมายถึงสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่กระตุ้นต่อประสาทสัมผัส สภาพแวดล้อมนี้อาจหมายถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมวัฒนธรรม

1.2 การเผชิญหน้า เป็นการรับรู้ของบุคคลเมื่อได้เผชิญหน้ากับสิ่งเร้าดังที่ได้กล่าวมาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ การรับรู้ต่อสิ่งเร้าของบุคคลขึ้นอยู่กับตัวคัดกรองความรู้สึก หรือความสามารถทางกายภาพ เช่น ความสามารถของสายตา หรือความสามารถของการได้ยิน เมื่อบุคคลรับข้อมูลสิ่งเร้าเข้ามาจะยังคงไม่เกิดความรู้สึกนึกคิด จนกว่าจะถึงขั้นตอนของการคัดเลือกสิ่งเร้าที่มากระตุ้น

1.3 การคัดเลือก เป็นขั้นตอนที่บุคคลเลือกให้ความสนใจในสิ่งที่มีมากระตุ้นตามทักษะของบุคคลนั้น โดยเกี่ยวข้องกับตัวกรองทางจิตวิทยา (psychological filters) ซึ่งเป็นตัวกำหนดในการคัดเลือกสิ่งเร้าที่บุคคลต้องการ

1.4 การจัดระเบียบ เป็นการจัดระเบียบของการรับรู้ภายหลังการคัดเลือกสิ่งเร้า เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการให้ความหมายของสิ่งเร้านั้น

1.5 การตีความ เป็นขั้นตอนของการให้ความหมายในสิ่งเร้าที่รับเข้ามาในตัวบุคคล การตีความสิ่งเร้านั้นจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งเร้า หรือสถานการณ์และลักษณะส่วนตัวของบุคคลนั้น

บุคคลแต่ละคนมีความต้องการที่แตกต่างกันจึงมีการเลือกรับรู้เฉพาะสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่เอื้อให้บุคคลนั้นบรรลุถึงความต้องการพฤติกรรมและการปฏิบัติที่แสดงออกจึงเป็นผลจากแรงจูงใจและสิ่งเร้าที่เลือกรับรู้ดังกล่าว

2. ทักษะของบุคคล ทักษะคือเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ทั้งนี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ สามารถสืบทอดจากบรรพบุรุษหรือจากบุคคลหนึ่ง ไปยังบุคคลหนึ่ง (heritability of attitude) และเป็นสิ่งที่คาดการณ์การ

แสดงออกของพฤติกรรมได้ (Gazzaniga & Heatherton, 2003) องค์ประกอบที่สำคัญของทัศนคติแบ่งออกเป็น 3 ประการ ดังนี้ (ประภาเพ็ญ, 2522 อ้างตาม พรพรรณ, 2543)

2.1 องค์ประกอบของความนึกคิดความเข้าใจ (cognitive component) เป็นความนึกคิดความเข้าใจโดยทั่วไปที่มีต่อปรากฏการณ์หรือสิ่งนั้นๆ ทำให้เกิดการแสดงออกในแนวคิดว่าจะไร้อะไรผิด

2.2 องค์ประกอบด้านอารมณ์ความรู้สึก (affective component) เป็นความรู้สึกที่มีต่อคุณค่าของสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่างๆ หากบุคคลใดมีความคิดที่ดีต่อสิ่งนั้นก็แสดงออกในรูปของความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ทัศนคติจึงแสดงออกในลักษณะของความชอบ

2.3 องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (behavior component) เป็นองค์ประกอบที่มีแนวโน้มปฏิบัติหรือมีความพร้อมที่จะกระทำ ซึ่งสืบเนื่องมาจากความคิดความรู้สึกของบุคคลที่จะแสดงออกในการยอมรับหรือปฏิเสธ การเข้าหา หรือถอยหนี

ทัศนคติ จึงเป็นความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มตอบสนองต่อสิ่งนั้นๆ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ทัศนคติในทางบวก และทัศนคติในทางลบ ซึ่งทัศนคติที่ดีของบุคคลต่อองค์กรใดองค์กรหนึ่ง จะส่งผลให้มีมุมมองภาพลักษณ์ขององค์กรนั้นออกมาในลักษณะที่ดี ในขณะที่ทัศนคติในทางลบต่อองค์กร จะส่งผลให้มีมุมมองภาพลักษณ์ขององค์กรออกมาในทางที่ไม่ดีเช่นเดียวกับการศึกษาของปีติ (2541) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับภาพพจน์ของตำรวจท่องเที่ยวในทัศนะของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเมืองพัทยา พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อตำรวจท่องเที่ยว ส่งผลให้ตำรวจท่องเที่ยวมีภาพพจน์ในทางบวก

3. สถานภาพของบุคคล ได้แก่

3.1 อายุ อายุเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความแตกต่างของบุคคลในเรื่องความคิดและประสบการณ์ ซึ่งเมื่ออายุมากขึ้น โอกาสที่จะเปลี่ยนใจหรือถูกโน้มน้าวให้เปลี่ยนใจจะน้อยลง มักยึดถือการปฏิบัติมีความสุขรอบคอบระมัดระวังมากกว่าคนวัยหนุ่มสาวเนื่องจากผ่านประสบการณ์ต่างๆ มาก ในขณะที่คนวัยหนุ่มสาวหรือบุคคลที่มีอายุน้อยกว่ามักมีความคิดเสรีนิยมยึดอุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีกว่า (ชัยนันท์, 2534) สอดคล้องกับการศึกษาของปีติ (2541) พบว่า อายุของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเมืองพัทยามีความสัมพันธ์กับทัศนะที่มีต่อภาพพจน์ตำรวจท่องเที่ยว

3.2 ระดับการศึกษา ระดับการศึกษาเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ความเข้าใจทัศนคติของบุคคลซึ่งผู้ที่มีการศึกษาสูงจะสามารถประยุกต์ความรู้และมีทักษะความสามารถในการแสวงหาข้อมูลได้ ผู้ที่ไม่มีความรู้ย่อมไม่สามารถอ่าน และฟังได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิผล ไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวต่างๆ อาจเข้าใจผิด ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของข้อความที่สื่อออกมา และตีความหมายของข้อความผิดพลาด ซึ่งจะมีผลต่อการรับรู้ของบุคคลในเรื่องนั้นๆ ได้ สอดคล้องกับ

การศึกษาของปีติ (2541) พบว่า ความแตกต่างของระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเมืองพัทลุงมีความสัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อภาพพจน์ของตำรวจท่องเที่ยว

3.3 รายได้ รายได้เป็นเครื่องชี้วัดฐานะเศรษฐกิจทางสังคม บุคคลที่มีรายได้มากมักมีฐานะทางสังคมที่ดีกว่าและมีความสามารถในการจัดหาหรือเข้าถึงสื่อต่างๆ ได้ดีกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

3.4 เพศ เพศเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพและบทบาท เพศที่แตกต่างกันจะมีผลให้มีการรับรู้ และมีทัศนคติต่อภาพลักษณ์ที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของเมย์, แชมป์เซียน และออสติน (May, Champion & Austin, 1991 อ้างตาม ไตรรัตน์, 2542) ที่พบว่า เพศหญิงมีค่านิยมและความเชื่อเกี่ยวกับภาพลักษณ์วิชาชีพพยาบาลในทางบวกมากกว่าเพศชาย เช่นเดียวกับการศึกษาของรำไพ (2541) ที่ศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยบูรพาตามทัศนคติของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ครูชายมีภาพลักษณ์ตามทัศนคติว่าครูหญิง ในขณะที่นักเรียนผู้หญิงมีภาพลักษณ์ตามทัศนคติว่านักเรียนชาย และการศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณของนางลักษณ์และคณะ (2543) พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีภาพลักษณ์ต่อมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกันในทุกด้านคือ ด้านความเชื่อถือ ความศรัทธา การยอมรับ และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม

4. ผู้บริหารองค์กร นอกจากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้ว ผู้บริหารองค์กร จัดเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ในทางบวก โดยผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับสภาพแวดล้อม ต้องทำงานอยู่ในกรอบขององค์กรเพื่อพัฒนาแนวทางการแก้ปัญหาใหม่ๆ ป้องกันไม่ให้องค์กรเกิดปัญหาขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้บริหารจะต้องคิดในเชิงกลยุทธ์เพื่อสร้างยุทธศาสตร์เชิงบวก คือมีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาของประชาชนและบุคคลทั่วไปด้วยการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคม และมีความพร้อมในการวัดผลว่าสิ่งที่ได้กระทำนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของประชาชนได้หรือไม่ ซึ่งผู้บริหารต้องมีความเข้าใจว่า คนเองนั้นมีหน้าที่สร้างอิทธิพลต่อความคิดของสาธารณชนเพื่อการยอมรับ (เสรี, 2541)

สรุป

ภาพลักษณ์เป็นภาพสะท้อนที่เกิดขึ้นจากความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลต่อสถาบัน องค์กร หรือตัวบุคคล โดยได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อความศรัทธา ทั้งนี้การเกิดภาพลักษณ์จะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ องค์ประกอบเชิงการรับรู้ องค์ประกอบเชิงความรู้ และองค์ประกอบเชิงการกระทำ ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง สามารถสร้างหรือเปลี่ยนแปลงได้ สามารถเกิดขึ้นได้เองโดยธรรมชาติและเกิดจากการปรุงแต่ง โดยผลที่เกิดขึ้นจะแสดงออกในลักษณะพฤติกรรมทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ภาพลักษณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการยอมรับของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สังคมเกิดการยอมรับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จึงมีการพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

โดยมุ่งพัฒนาใน 4 ด้านตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยภาพลักษณ์ที่สังคมรับรู้ นั้นจะสะท้อนออกมาทั้งในด้านตัวองค์กร และด้านการแสดงบทบาทตามพันธกิจหลัก ทั้งนี้การรับรู้ต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการทั้งปัจจัยภายนอก ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ปัจจัยภายใน ได้แก่ การรับรู้ของบุคคล ทัศนคติ สถานภาพของบุคคลและผู้นำองค์กร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) เพื่อศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากสื่อทั่วไปและสื่อของมหาวิทยาลัย โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชน และกลุ่มประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ใน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชน และกลุ่มประชาชนทั่วไปที่อาศัยอยู่ใน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา จำนวน 402 ราย โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

1. มีอายุ 15 ปี ขึ้นไป หรือหากเป็นนักเรียนต้องกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์ สามารถสื่อสารภาษากับผู้วิจัยได้

3. ยินดีเข้าร่วมในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คำนวณโดยใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปในกรณีทราบค่าของกรอบประชากร โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% โดยประชากร 100,000 คน ใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 321 คน (เพชรน้อย, ศิริพร, และทัศนีย์, 2539) ในการศึกษาครั้งนี้ อำเภอหาดใหญ่มีประชากร 157,678 คน (ศูนย์ข้อมูลทางประชากร อำเภอหาดใหญ่, 2545) จึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยแยกออกเป็นกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ ประชาชนทั่วไปและสื่อมวลชน และเก็บข้อมูลจริงได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 402 คน

ในกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจและสื่อมวลชนเก็บข้อมูลเฉพาะในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ เนื่องจากกลุ่มประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ และในกลุ่มประชาชนทั่วไป เก็บข้อมูลทั้งในและนอกเขตนครหาดใหญ่

กลุ่มนักเรียนคัดเลือกจากโรงเรียนที่มาจากภาครัฐและเอกชน ที่มีจำนวนนักเรียนมัธยมสูงสุด และรองลงมา ทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารท้องถิ่นให้มีการกระจายจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดและตำบล ในกลุ่มสื่อมวลชน เลือกจากสื่อมวลชนที่มีสำนักงานสาขาในอำเภอหาดใหญ่และกระจายในทุกแขนง รายละเอียดแสดงดังตาราง

ตาราง 1

แสดงจำนวนประชากรตามกลุ่มเป้าหมาย

สถานที่ใน อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา	นักเรียน	ผู้ปกครอง	ผู้บริหาร ท้องถิ่น	นักธุรกิจ	สื่อมวลชน	ประชาชน ทั่วไป
เทศบาลนคร หาดใหญ่	99	101	40	51	10	26
ตำบลคอหงส์	-	-	-	-	-	25
ตำบลท่าข้าม	-	-	-	-	-	25
ตำบลทุ่งใหญ่	-	-	-	-	-	25
รวมจำนวน ตัวอย่าง	99	101	40	51	10	101

ตาราง 2

แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน โดยคำนวณตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร

ลำดับที่	โรงเรียน	ระดับชั้น		
		ม.6	ม.5	ม.4
1	หาดใหญ่วิทยาลัย	10	5	5
2.	หาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา	10	5	5
3	หาดใหญ่วิทยาลัย 2	10	5	5
4	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	10	4	5
5	แสงทองวิทยา	5	2	3
6	ชิดานุเคราะห์	6	2	2

ตาราง 3

แสดงกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครอง โดยคำนวณตามสัดส่วนของกลุ่มประชากร

ลำดับที่	โรงเรียน	ระดับชั้น		
		ม.6	ม.5	ม.4
1	หาดใหญ่วิทยาลัย	10	5	5
2.	หาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา	10	5	5
3	หาดใหญ่วิทยาลัย 2	10	5	5
4	หาดใหญ่รัฐประชาสรรค์	10	5	5
5	แสงทองวิทยา	6	2	2
6	ชิดานุเคราะห์	7	2	2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. การเตรียมความพร้อมของผู้วิจัย ผู้วิจัยเตรียมตัวในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ศึกษาและเตรียมความรู้ในเชิงวิชาการ โดยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวคิดภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไปและข่าวสารจากมหาวิทยาลัย และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการรับสื่อและการมองภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามที่ครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา

1.2 เตรียมความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย กระบวนการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการที่ถูกต้อง

2. สร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ดังนี้

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1. สอบถามข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สำหรับผู้ปกครองสอบถามการสนับสนุนให้บุตรหลานสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำหรับนักเรียนมัธยมสอบถามข้อมูลการเลือกสอบเข้าศึกษาต่อของนักเรียน สำหรับกลุ่มประชาชนทั่วไปและกลุ่มหน่วยงานของรัฐสอบถามข้อมูลความเกี่ยวข้องกันกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สำหรับกลุ่มสื่อมวลชน สอบถามประเภทของสื่อ และอายุงานหรือประสบการณ์ในการทำงาน

ส่วนที่ 2. สอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป และข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยจำแนกตามชนิดของสื่อ

ส่วนที่ 3. สอบถามภาพลักษณ์ปัจจุบันของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านตัวองค์กรจำนวน 5 คำถาม ด้านการเรียนการสอน จำนวน 7 คำถาม ด้านการวิจัย จำนวน 5 คำถาม ด้านบริการวิชาการ จำนวน 5 คำถาม และด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 5 คำถาม โดยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยออกแบบเป็นมาตราส่วนประมาธค่าแบบลิเคิทสเกล (Likert scale) แบ่งเป็น 6 ระดับ

ระดับทัศนคติ	ความหมาย	การคิดคะแนน
1. เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด	5
2. เห็นด้วย	เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นส่วนใหญ่	4
3. เฉยๆ/ปานกลาง/ปกติ	เห็นด้วยปานกลาง	3
4. ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นส่วนใหญ่	2
5. ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นทั้งหมด	1
6. ไม่แสดงความเห็น/ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจกับข้อความนั้น	0

เกณฑ์การแปลคะแนนการรับรู้ภาพลักษณ์ทั้งโดยรวมและรายข้อ กำหนดเป็น 4 ระดับ โดยใช้ค่าพิสัยหารด้วยจำนวนระดับ (ชูศรี, 2546) โดยมีเกณฑ์การแปลผลคะแนนดังนี้

0-1.25	หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับ	ไม่ดี
1.26 - 2.50	หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับ	พอใช้
2.51 - 3.75	หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับ	ปานกลาง
3.76 – 5.00	หมายถึง มีการรับรู้ภาพลักษณ์ในระดับ	ดี

ส่วนที่ 4. คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสิ่งที่คาดหวังต่อมหาวิทยาลัยในบทบาทส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ และในรอบปีที่ผ่านมา และความพึงพอใจต่อกิจกรรมนั้นๆ เป็นคำถามปลายเปิด รวมทั้งข้อเสนอแนะทั่วไป เกี่ยวกับเรื่องภาพลักษณ์ทางบวก ภาพลักษณ์ทางลบของมหาวิทยาลัย และสิ่งที่ควรแก้ไข

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยใช้ วิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อเรื่อง (content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านสื่อมวลชน 2 ท่าน คือ หัวหน้าศูนย์ข่าวไอทีวี ประจำภาคใต้ และบรรณาธิการข่าวฝ่ายกิจกรรมพิเศษ ศูนย์ข่าวภาคใต้เครือเนชั่น นักวิชาการด้านการวิจัย จำนวน 1 ท่าน และนักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนจำนวน 1 ท่าน หลังจากได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะ ได้นำเครื่องมือมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาโครงการเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งก่อนการทดลองใช้

2. การตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ ในส่วนของแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่ ผู้วิจัยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's alpha) เป็นการวัดความสอดคล้องภายในโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ระดับ 0.7 ขึ้นไป ซึ่งมีความน่าเชื่อถือในระดับที่สามารถยอมรับได้ (Polit & Hungler, 1999) ใช้ในการวัดความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งโดยภาพรวม และรายด้าน คือ ด้านตัวองค์กร ด้านจัดการการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้กับกลุ่ม ที่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน ซึ่งได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือโดยรวมเท่ากับ 0.94 และแต่ละด้านเท่ากับ 0.71, 0.81, 0.82, 0.83 และ 0.87 ตามลำดับ

การเตรียมผู้ช่วยเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเตรียมผู้ช่วยวิจัยโดยการอธิบายวัตถุประสงค์ในการศึกษา และวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้ช่วยเก็บข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน

ขั้นการดำเนินการ

สำหรับในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากระงออธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนาถึงผู้ตอบแบบสอบถามและผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย 2 ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณกุลกันยา ผู้อำนวยการโรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนแสงทองวิทยา และผู้อำนวยการโรงเรียนธิดานุเคราะห์ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา ขั้นตอนการทำวิจัย และขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการสร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการแนะนำตัวผู้วิจัย บอกรวัตถุประสงค์ในการศึกษา ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลโดยแจ้งถึงการพิทักษ์สิทธิของผู้เข้าร่วมวิจัย เมื่อได้รับอนุญาตจะดำเนินการเก็บข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สำหรับการสัมภาษณ์ จะใช้การสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว (Face-to-Face Interview) กับกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 6 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียน กลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น กลุ่มนักธุรกิจ กลุ่มสื่อมวลชน และกลุ่มประชาชนทั่วไป

การพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมวิจัยและจรรยาบรรณของนักวิจัย

ในการศึกษาถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นอำเภอหาดใหญ่ ผู้วิจัยได้คำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิและจรรยาบรรณของนักวิจัย โดยเริ่มตั้งแต่การแนะนำตัวผู้วิจัย บอกรวัตถุประสงค์ในการศึกษา ความสำคัญของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยจะแจ้งให้ผู้เข้าร่วมวิจัยทราบถึงการพิทักษ์สิทธิของผู้ร่วมวิจัย ดังนี้

1. ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ จะนำไปใช้ในการศึกษาเท่านั้น โดยไม่มีผลกระทบใดๆต่อผู้เข้าร่วมวิจัย
2. ข้อมูลที่ได้ จะนำมาสรุป และนำเสนอในภาพรวม ชื่อของผู้เข้าร่วมวิจัยจะถูกปกปิดเป็นความลับ และหลังจากเสร็จสิ้นการวิจัยแล้ว ข้อมูลจะถูกทำลายโดยไม่นำมาเผยแพร่ต่อ

3. ผู้เข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ ต้องเต็มใจ ยินยอม ที่จะเข้าร่วมการวิจัย และมีสิทธิ์บอกเลิกการเข้าร่วมวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใดๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS (Statistics package for the Social Science) เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผล

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชน และ ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น โดยมุ่งศึกษาชุมชนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในอำเภอหาดใหญ่ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 402 คน โดยเก็บข้อมูลในเดือนกุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2548 โดยการเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนด เก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิดของบทบาทที่สำคัญของมหาวิทยาลัย และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้ความถี่ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยายดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

1. จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โดยรวม

2. จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านตัวองค์กร

3. จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการจัดการเรียนการสอน

4. จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการวิจัย

5. จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านบริการวิชาการ

6. จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาพลักษณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มีรายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4

แสดง จำนวน และร้อยละของข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง ($n = 402$)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของกลุ่มตัวอย่าง		
กลุ่มนักเรียน	99	24.6
ระดับชั้น		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	25	25.3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	23	23.2
มัธยมศึกษาปีที่ 6	51	51.5
สาขาวิชา		
วิทย์-คณิต	75	75.8
ศิลป์-คำนวณ	14	14.1
ศิลป์-ภาษา	9	9.1
ไทย-สังคม	1	1.0
เลือกสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เลือก	71	71.7
ไม่เลือก	5	5.1
ไม่แน่ใจ	23	23.2
กลุ่มผู้ปกครอง	101	25.1
กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น	40	10.0
กลุ่มนักธุรกิจ	51	12.7
กลุ่มสื่อมวลชน	10	2.5
กลุ่มประชาชน	101	25.1
เพศ		
ชาย	156	38.8
หญิง	246	61.2

ตาราง 4

แสดง จำนวน และร้อยละของข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
น้อยกว่า 26 ปี	99	24.6
26-30 ปี	61	15.2
31-35 ปี	39	9.7
36-40 ปี	64	15.9
41-45 ปี	57	14.2
46-50 ปี	49	12.2
มากกว่า 50 ปี	33	8.2
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	42	10.4
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	157	39.1
ปวช./ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	58	14.4
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	121	30.1
ปริญญาโท	24	6.0
อาชีพ		
นักเรียน	99	24.6
นักธุรกิจ	51	12.7
สื่อมวลชน	10	2.5
ค้าขาย	48	11.9
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	83	20.6
รับจ้าง	49	12.2
เกษตรกร	18	4.5
เกษียณอายุราชการ	4	1.0
ว่างงาน	10	2.5
อื่นๆ	30	7.5

ตาราง 4

แสดง จำนวน และร้อยละของข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การสนับสนุนให้บุตรหลานสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของผู้ปกครอง(n=101)	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุน	93	92.1
ไม่สนับสนุน	2	2.0
ไม่แน่ใจ	6	5.9
การเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของ นักเรียน(n=99)		
เลือก	71	71.7
ไม่เลือก	5	5.1
ไม่แน่ใจ	23	23.2

จากตาราง 4 แสดงข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างพบข้อมูลดังนี้

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษารั้งนี้จำนวน 402 คน ประกอบด้วย กลุ่มนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 24.6 ในจำนวนนี้ ร้อยละ 51.5 เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในสายวิทย์-คณิต คิดเป็นร้อยละ 75.8 และร้อยละ 71.7 ตัดสินใจเลือกสอบเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 5.1 ไม่สมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ สำหรับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ เป็นกลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มประชาชนซึ่งมีส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 25.1 กลุ่มนักธุรกิจร้อยละ 12.7 กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นร้อยละ 10.0 และกลุ่มสื่อมวลชนร้อยละ 2.5

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.2 มีเพียงร้อยละ 38.8 เป็นเพศชาย

อายุ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาพบว่า มีอายุน้อยกว่า 26 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ ร้อยละ 24.6 รองลงมาคือ อายุ 36-40 ปี อายุ 26-30 ปี อายุ 41-45 ปี มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 15.9, 15.2, 14.2 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุ 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีเพียงร้อยละ 9.7 และร้อยละ 8.2 ที่อยู่ในกลุ่มอายุ 31-35 ปี และอายุมากกว่า 50 ปี ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีสัดส่วนที่ร้อยละ 39.1, 30.1 ตามลำดับ รองลงมาคือ ระดับ ปวช./ปวส./

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า และระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 14.4, 10.4, 6.0 ตามลำดับ

อาชีพ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 20.6 ส่วนอาชีพนักธุรกิจ รับจ้าง ค้าขาย มีสัดส่วนใกล้เคียงกันคิดเป็นร้อยละ 12.7, 12.2, 11.9 ตามลำดับ เป็นกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม สื่อมวลชน และว่างงาน คิดเป็นร้อยละ 4.5, 2.5, 2.5 ตามลำดับ และอาชีพอื่นๆ ร้อยละ 7.5 มีเพียงร้อยละ 1.0 เป็นกลุ่มที่เกษียณอายุราชการแล้ว

การสนับสนุนให้บุตรหลานสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.1 สนับสนุนให้บุตรหลานสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ มีเพียงร้อยละ 5.9 ไม่แน่ใจ และร้อยละ 2.0 ไม่สนับสนุนให้บุตรหลานสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มนักเรียน พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.7 เลือกเข้าศึกษาต่อ มีเพียงร้อยละ 5.1 ไม่เลือก และร้อยละ 23.2 ไม่แน่ใจ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5

แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของกลุ่มตัวอย่าง (n=402)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	378	94.0
ไม่เคยได้รับ	24	6.0
แหล่งในการรับข่าวสาร * (n=378)		
วิทยุ	175	46.3
หนังสือพิมพ์	72	19.0
โทรทัศน์	69	18.3
สื่อบุคคล	68	18.0
นิตยสาร	26	6.9
สื่อของมหาวิทยาลัย (n=350)	350	92.6
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	242	69.1
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย คัทเออร์/ป้ายผ้า	147	42.0
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	123	35.1
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ/โปสเตอร์	115	32.9
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	76	21.7
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	17	4.9
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	14	4.0
ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	12	3.4
สื่ออื่นๆ	11	2.9
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=378)		
1-7 วัน/ครั้ง	67	17.7
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	115	30.4
1-2 เดือน/ครั้ง	113	29.9
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	83	22.0

ตาราง 5

แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ) (n=402)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับความพอใจในผลงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในรอบ 1 ปี		
พอใจมาก	19	4.7
พอใจ	279	69.4
เฉย ๆ	104	25.9
ไม่พอใจ	-	-
รวม	402	100.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 5 กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยดังนี้
พฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
ร้อยละ 94.0 เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในขณะที่มีเพียง ร้อยละ 6.0
เท่านั้นที่ไม่เคยได้รับข่าวสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เคยได้รับข่าวสาร
ของมหาวิทยาลัย พบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 92.6 ได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อ
ของมหาวิทยาลัย

แหล่งในการรับข่าวสารของมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่าง

สื่อทั่วไป กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 46.3 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จาก
สื่อวิทยุ ส่วนหนังสือพิมพ์ สื่อทางโทรทัศน์ สื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้รับในอัตราที่ใกล้เคียงกัน คือ
ร้อยละ 19.0, 18.3, 18.0 ตามลำดับ และร้อยละ 6.9 ได้รับจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ อย่างไรก็ตามพบว่ามีเพียงร้อย
ละ 2.9 ได้รับข่าวสารจากสื่ออื่น ๆ

สื่อของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับ พบว่า ร้อยละ 69.1 ได้รับข้อมูล
ข่าวสารจากการรับฟังทางสถานีวิทยุ มอ. FM 88 MHz สำหรับการรับข้อมูลจาก การประชาสัมพันธ์
ของมหาวิทยาลัย โดยคัทเอ๊าท์/ป้ายผ้า เว็บไซต์ แผ่นพับ/โปสเตอร์ อยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือร้อย
ละ 42.0, 35.1, 32.9 ตามลำดับ และร้อยละ 21.7 ได้รับจากหนังสือ/คู่มือ สำหรับการรับข่าวสาร
มหาวิทยาลัย จากสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ราย 2 เดือน ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รายเดือน ข่าววิชาเขตแผ่นปลิวรายสัปดาห์ มีเพียงร้อยละ 4.9, 4.0, 3.4 ตามลำดับ

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ประมาณ 1 ใน 3 คือร้อยละ 30.4 มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร 1-3 สัปดาห์/ครั้ง ร้อยละ 29.9 รับข้อมูลข่าวสาร 1-2 เดือน/ครั้ง ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่รับข้อมูลข่าวสารมากกว่า 3 เดือน/ครั้ง และ 1 -7 วัน/ครั้ง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 22.0, 17.7 ตามลำดับ

ความพอใจในผลงานของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 ใน 3 คือร้อยละ 69.4 พอใจในผลงานของมหาวิทยาลัย และพอใจในระดับมากมีเพียงร้อยละ 4.7 เท่านั้น ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง 1 ใน 4 คือร้อยละ 25.9 ระบุว่า เฉย ๆ

ตาราง 6
แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา (n=99)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	98	99.0
ไม่เคยได้รับ	1	1.0
แหล่งในการรับข่าวสาร* (n=98)		
วิทยุ	49	50.0
โทรทัศน์	22	22.4
สื่อมวลชน	22	22.4
หนังสือพิมพ์	16	16.3
นิตยสาร	4	4.1
สื่อของมหาวิทยาลัย* (n=92)	92	93.9
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	61	66.3
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	56	60.9
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ	54	58.7
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	36	39.1
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย ไปสเตอร์	34	37
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย คัทเอ้าท์/ป้ายผ้า	33	35.9
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	7	7.6
ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	3	3.3
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	1	1.1
สื่ออื่นๆ	1	1.0
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=98)		
1-7 วัน/ครั้ง	12	12.2
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	33	33.7
1-2 เดือน/ครั้ง	40	40.8
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	13	13.3

* คอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 6 พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 99.0 ไม่เคยได้รับ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ประเภทของสื่อ พบว่า กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 93.9 รองลงมาคือสื่อวิทยุ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 50 สื่อโทรทัศน์และสื่อบุคคล จำนวนเท่ากันคือ 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 จากหนังสือพิมพ์ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 จากนิตยสาร จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และสื่ออื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

สื่อของมหาวิทยาลัยที่กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา ได้รับ พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อของมหาวิทยาลัยประเภทเว็บไซต์มากที่สุด จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 รองลงมาคือรับฟังจากสถานีวิทยุ ม.อ.FM 88 MHz จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 60.9 แผ่นพับจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 หนังสือ/คู่มือจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 39.1 ไปสเตอร์ จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 37 คัทเอ้าท์/ป้ายผ้า จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9 สารมหาวิทยาลัยราย 2 เดือน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิวรายสัปดาห์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัศึกษามีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ 1-2 เดือน/ครั้ง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 33.7 มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 1-7 วัน/ ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 ตามลำดับ

ตาราง 7
แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของ
ผู้ปกครอง (n=101)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	95	94.1
ไม่เคยได้รับ	6	5.9
แหล่งในการรับข่าวสาร* (n=95)		
วิทยุ	52	54.7
หนังสือพิมพ์	22	23.2
สื่อบุคคล	22	23.2
โทรทัศน์	13	13.7
นิตยสาร	7	7.4
สื่อของมหาวิทยาลัย (n=89)	89	93.7
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	53	59.6
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	41	46.1
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ	35	39.3
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย คัทเออร์/ป้ายผ้า	31	34.8
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย ไปสเตอร์	28	31.5
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	22	24.7
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	6	6.7
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	6	6.7
ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	5	5.6
สื่ออื่นๆ	1	1.1
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=95)		
1-7 วัน/ครั้ง	17	17.9
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	29	30.5
1-2 เดือน/ครั้ง	35	36.8
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	14	14.7

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 7 พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 94.1 ไม่เคยได้รับ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ประเภทของสื่อ พบว่า กลุ่มผู้ปกครอง ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 93.7 รองลงมาคือสื่อวิทยุ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 หนังสือพิมพ์ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 สื่อบุคคล จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 โทรทัศน์จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.7 นิตยสาร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 สื่ออื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1 ตามลำดับ

สื่อของมหาวิทยาลัยที่กลุ่มผู้ปกครองได้รับ พบว่ากลุ่มผู้ปกครองได้รับข่าวสาร จากสื่อของมหาวิทยาลัย โดยรับฟังจากจากสถานีวิทยุ ม.อ.FM 88 MHz มากที่สุด จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 59.6 รองลงมาคือเว็บไซต์ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1 แผ่นพับจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 คัทเออร์/ป้ายผ้า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 โปสเตอร์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 หนังสือ/คู่มือจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 สารมหาวิทยาลัยราย 2 เดือนจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 ข่าววิชาเขตแผ่นปลิวรายสัปดาห์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่ากลุ่มผู้ปกครองมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ 1-2 เดือน/ครั้ง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 36.8 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 1-7 วัน/ ครั้ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ตามลำดับ

ตาราง 8
แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของผู้บริหารท้องถิ่น (n=40)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	36	90
ไม่เคยได้รับ	4	10
แหล่งในการรับข่าวสาร* (n=36)		
วิทยุ	26	72.2
โทรทัศน์	9	25.0
หนังสือพิมพ์	8	22.2
สื่อบุคคล	8	22.2
นิตยสาร	6	16.7
สื่อของมหาวิทยาลัย* (n=36)	36	100
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	31	86.1
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย ภัทท์เฮาท์/ป้ายผ้า	23	63.9
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	15	41.7
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ	11	30.6
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย ไปสเตอร์	11	30.6
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	5	13.9
ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	2	5.6
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	1	2.8
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	-	-
สื่ออื่นๆ	2	5.6
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=36)		
1-7 วัน/ครั้ง	10	27.8
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	6	16.7
1-2 เดือน/ครั้ง	18	50.0
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	2	5.6

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 8 พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของ
ผู้บริหารท้องถิ่นส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อของมหาวิทยาลัย
มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 90.0 ไม่เคยได้รับ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ประเภทของสื่อ พบว่า กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุดจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 100
รองลงมาก็คือสื่อวิทยุ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 72.2 โทรทัศน์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 25
หนังสือพิมพ์และสื่อบุคคล จำนวนเท่ากันคือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2 นิตยสารจำนวน 6 คน คิดเป็น
ร้อยละ 16.7 สื่ออื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

สื่อของมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัย โดยรับฟังจาก
สถานีวิทยุ ม.อ.FM 88 MHz มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 86.1 รองลงมาก็คือ ทัชเอาท์/ป้าย
ผ้า จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 เว็บไซต์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 ไปสเตอร์และแผ่น
พับ จำนวน 11 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.6 หนังสือ/คู่มือ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 ข่าววิทยา
เขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 และข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย
เดือนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 ตามลำดับ

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่ากลุ่มผู้ปกครองมี
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด คือ 1-2 เดือน/ครั้ง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 1-7 วัน/
ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 มากกว่า
3 เดือน/ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ตาราง 9

แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของกลุ่มนักธุรกิจ (n=51)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	50	98.0
ไม่เคยได้รับ	1	2.0
แหล่งในการรับข่าวสาร* (n=50)		
วิทยุ	28	56.0
สื่อบุคคล	9	18.0
โทรทัศน์	9	18.0
หนังสือพิมพ์	7	14.0
นิตยสาร	6	12.0
สื่อของมหาวิทยาลัย* (n=44)	44	88.0
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	36	81.8
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย คัทเอท์/ป้ายผ้า	22	50.0
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย โปสเตอร์	17	38.6
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ	11	25.0
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	7	15.9
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	4	9.1
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	2	4.5
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	-	-
ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	-	-
สื่ออื่นๆ	4	8.0
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=50)		
1-7 วัน/ครั้ง	10	20.0
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	20	40.0
1-2 เดือน/ครั้ง	12	24.0
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	8	16.0

จากตาราง 9 พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักธุรกิจส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 98.0 ไม่เคยได้รับ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

ประเภทของสื่อ พบว่า กลุ่มนักธุรกิจได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 88.0 รองลงมาคือสื่อวิทยุ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 สื่อบุคคลและโทรทัศน์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 หนังสือพิมพ์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 นิตยสาร จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 และสื่ออื่นๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0

สื่อของมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มนักธุรกิจ ได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัย โดยรับฟังจากจากสถานีวิทยุ ม.อ.FM 88 MHz มากที่สุด จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาคือ คัทเออร์/ป้ายผ้า จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 โปสเตอร์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 38.6 แผ่นพับจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 เว็บไซต์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.9 หนังสือ/คู่มือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รายเดือน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า กลุ่มนักธุรกิจมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 1-2 เดือน/ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 1-7 วัน/ ครั้ง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมากกว่า 3 เดือน/ครั้ง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0

ตาราง 10

แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของกลุ่มสื่อมวลชน (n=10)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	10	100.0
ไม่เคยได้รับ	-	-
แหล่งในการรับข่าวสาร* (n=10)		
หนังสือพิมพ์	8	80.0
วิทยุ	4	40.0
สื่อบุคคล	-	-
โทรทัศน์	-	-
นิตยสาร	-	-
สื่อของมหาวิทยาลัย* (n=8)	8	80.0
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย คัทเอท์/ป้ายผ้า	3	37.5
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	3	37.5
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	3	37.5
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	3	37.5
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	3	37.5
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	2	25.0
ข่าววิชาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	1	12.5
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย โปสเตอร์	1	12.5
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ	-	-
สื่ออื่นๆ	2	20.0
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=10)		
1-7 วัน/ครั้ง	2	20.0
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	6	60.0
1-2 เดือน/ครั้ง	1	10.0
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	1	10.0

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 10 พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของ
สื่อมวลชน ทุกคนได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประเภทของสื่อ พบว่า กลุ่มสื่อมวลชนได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จาก
สื่อหนังสือพิมพ์และสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 8 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมา
คือ สื่อวิทยุ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และสื่ออื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

สื่อของมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มสื่อมวลชน ได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัย โดยรับรู้จากคัท
เออร์/ป้ายผ้า จากเว็บไซต์ จากจากสถานีวิทยุ ม.อ.FM 88 MHz จากข่าวสาร
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รายเดือน และจากข่าวสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ราย 2 เดือน
จำนวน 3 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 37.5 จากหนังสือ/คู่มือจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 จากข่าว
วิทยาเขตผ่านปลิวรายสัปดาห์ และจากโปสเตอร์ จำนวน 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 12.5

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า กลุ่มสื่อมวลชนมี
ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0
รองลงมาคือ 1-7 วัน/ครั้ง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 1-2 เดือน/ครั้งและมากกว่า 3 เดือน/
ครั้ง จำนวน 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตาราง 11

แสดงจำนวนและร้อยละด้านพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ของประชาชนทั่วไป (n=101)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		
เคยได้รับ	89	88.1
ไม่เคยได้รับ	12	11.9
แหล่งในการรับข่าวสาร* (n=89)		
โทรทัศน์	21	23.6
วิทยุ	16	18.0
หนังสือพิมพ์	11	12.4
สื่อบุคคล	7	7.9
นิตยสาร	3	3.4
สื่อของมหาวิทยาลัย* (n=77)	77	86.5
สถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz	63	81.8
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย คัทเอ้าท์/ป้ายผ้า	35	45.5
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย โปสเตอร์	24	31.2
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย แผ่นพับ	12	15.6
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย เว็บไซต์	10	13.0
สื่อข่าวสารมหาวิทยาลัย หนังสือ/คู่มือ	7	9.1
ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิว รายสัปดาห์	1	1.3
ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รายเดือน	1	1.3
สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน	1	1.3
สื่ออื่นๆ	1	1.1
ความถี่ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (n=89)		
1-7 วัน/ครั้ง	13	14.6
1-3 สัปดาห์/ครั้ง	12	13.5
1-2 เดือน/ครั้ง	13	14.6
มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง	51	57.3

* ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตาราง 11 พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของประชาชนทั่วไป เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 88.1 ไม่เคยได้รับ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.9

ประเภทของสื่อ พบว่า กลุ่มประชาชนทั่วไป ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากสื่อของมหาวิทยาลัยมากที่สุด จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 86.5 รองลงมาคือโทรทัศน์ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 สื่อวิทยุ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 หนังสือพิมพ์ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 สื่อบุคคล จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 นิตยสาร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และสื่ออื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

สื่อของมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มประชาชนทั่วไป ได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัย โดยฟังจากสถานีวิทยุ ม.อ.FM 88 MHz จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาคือคัทเอ๊าท์/ป้ายผ้า จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 ไปสเตอร์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 31.2 แผ่นพับ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 เว็บไซต์ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 หนังสือ/คู่มือจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ข่าววิทยาเขตแผ่นปลิวรายสัปดาห์ ข่าวมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์รายเดือน และสารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ราย 2 เดือน จำนวน 1 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 1.3

ความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่ากลุ่มประชาชนทั่วไปมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารมากที่สุดคือ มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ 1-7 วัน/ ครั้ง และ 1-2 เดือน/ครั้ง จำนวน 13 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 14.6 และน้อยที่สุดคือ 1-3 สัปดาห์/ครั้ง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

ส่วนที่ 3 ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น ในชุมชนเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลนครหาดใหญ่ ในกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านทั้ง 5 ด้าน พบว่าภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์อยู่ในระดับดีทุกด้านยกเว้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง โดยภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือเท่ากับ 4.00 รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนการสอนเท่ากับ 3.90 ด้านบริการวิชาการเท่ากับ 3.83 ด้านการวิจัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 สำหรับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้คะแนนต่ำสุดคือ 3.73 รายละเอียดแสดงดังตาราง 12

ตาราง 12

แสดง ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวม (n=402)

องค์ประกอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
ด้านตัวองค์กร	4.00	.49	ดี
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.90	.51	ดี
ด้านบริการวิชาการ	3.83	.59	ดี
ด้านการวิจัย	3.81	.63	ดี
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	3.73	.65	ปานกลาง
ภาพรวม	3.86	.48	ดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยจำแนกออกเป็นรายด้าน ซึ่งภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านตัวองค์กรโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดด้านตัวองค์กร พบว่า ภาพลักษณ์ในด้านการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้ผู้มีคะแนนในระดับมากที่สุดคือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 รองลงมาคือเป็นที่ยอมรับในชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการและในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ มีการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีระบบและทันสมัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 สำหรับ ในด้านความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติมีคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 รายละเอียดแสดงดังตาราง 13

ตาราง 13

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ด้านตัวองค์กร (n=402)

องค์ประกอบ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน	ระดับ
1.เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำ ในบรรดามหาวิทยาลัย สำคัญของภาคใต้	240 (59.7)	145 (36.1)	14 (3.5)	2 (.5)	1 (.2)	4.54	.61	ดี
2.เป็นที่ยอมรับในชื่อเสียง ด้านการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการ และในการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	99 (24.6)	235 (58.5)	67 (16.7)	1 (.2)	-	4.07	.64	ดี
3.มีการบริหารการจัดการ องค์กรอย่างมีระบบและ ทันสมัย	77 (19.2)	212 (52.7)	109 (27.1)	4 (1.0)	-	3.90	.70	ดี
4.เป็นสถาบันที่มีการ ประสานงานที่มี ประสิทธิภาพกับหน่วย ราชการและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	81 (20.1)	203 (50.5)	112 (27.9)	4 (1.0)	2 (.5)	3.88	.74	ดี
5.มีความสัมพันธ์กับ องค์กรระดับชาติและ นานาชาติ	50 (12.4)	174 (43.3)	163 (40.5)	13 (3.2)	2 (.5)	3.63	.75	ปาน กลาง
ภาพรวม						4.00	.49	ดี

ตาราง 14

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ด้านการจัดการเรียนการสอน (n=402)

องค์ประกอบ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน	ระดับ
1. มีคณาจารย์ที่มีความรู้ และสามารถในการ ผสมผสานความรู้จาก แหล่งต่าง ๆ สู่การเรียน การสอน	101 (25.1)	228 (56.7)	71 (17.7)	2 (.5)	-	4.06	.66	ดี
2. มีอุปกรณ์ประกอบการ เรียนการสอนที่ทันสมัย และมีอาคาร สถานที่ เรียนที่ส่งเสริม บรรยากาศวิชาการ	101 (25.1)	215 (53.5)	77 (19.2)	9 (2.2)	-	4.01	.73	ดี
3. ผลิตภัณฑ์ที่มี ความสามารถเรียนรู้ได้ ด้วยตนเองและเป็นที่ ต้องการของ ตลาดแรงงาน	90 (22.4)	197 (49.0)	112 (27.9)	3 (.7)	-	3.93	.72	ดี
4. มีนักศึกษาที่มีความรู้ ทางวิชาการที่ลึกซึ้ง กว้างขวาง	91 (22.6)	194 (48.3)	110 (27.4)	7 (1.7)	-	3.91	.75	ดี
5. มีระบบประกันคุณภาพ ทางการศึกษาเพื่อให้ได้ บัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ	89 (22.1)	191 (47.5)	111 (27.6)	11 (2.7)	-	3.89	.77	ดี
6. มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ นักศึกษามีความสามารถ ด้านวิชาการ การกีฬา และทักษะทางสังคม	67 (16.7)	218 (54.2)	107 (26.6)	10 (2.5)	-	3.85	.71	ดี
7. มีนักศึกษาที่ได้รับการ ปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรม	49 (12.2)	179 (44.5)	159 (39.6)	11 (2.7)	4 (1.0)	3.64	.76	ปาน กลาง
ภาพรวม						3.90	.51	ดี

จากตาราง 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างในการศึกษารังนี้มองภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ภาพลักษณ์ของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้าน การมีคณาจารย์ที่มีความรู้และสามารถในการผสมผสานความรู้จาก แหล่งต่างๆ ผู้การเรียนการสอนมีค่าคะแนนสูงสุด คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ มีอุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคารสถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และในด้านการผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและเป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 สำหรับด้านการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีคะแนนต่ำสุด โดยมีคะแนนภาพลักษณ์อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.64

ตาราง 15

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ด้านการวิจัย (n=402)

องค์ประกอบ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน	ระดับ
1.ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่ มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและสู่ ความเป็นสากล	89 (22.1)	207 (51.5)	96 (23.9)	10 (2.5)	-	3.93	.74	ดี
2.มีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่ สังคมของภาคใต้	88 (21.9)	176 (43.8)	128 (31.8)	9 (2.2)	1 (.2)	3.84	.79	ดี
3.ส่งเสริมงานวิจัยและ เทคโนโลยีเพื่อรักษา สภาพแวดล้อมและการพัฒนาที่ ยั่งยืน	82 (20.4)	164 (40.8)	145 (36.1)	9 (2.2)	2 (.5)	3.78	.80	ดี
4.เป็นผู้ชั้นนำสังคมในการวิจัยและ เลือกใช้เทคโนโลยีในการวิจัยที่ เหมาะสม	66 (16.4)	192 (47.8)	131 (32.6)	12 (3.0)	1 (.2)	3.77	.76	ดี
5.มีการวิจัยสร้างสมความรู้จาก ปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้	82 (20.4)	158 (39.3)	149 (37.1)	11 (2.7)	2 (.5)	3.76	.82	ดี
ภาพรวม						3.81	.63	ดี

จากตาราง 15 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละด้าน พบว่า ด้านการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและสู่ความเป็นสากลมีระดับคะแนนสูงสุด โดยมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 รองลงมาคือ มีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และการส่งเสริมงานวิจัยและเทคโนโลยีเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 สำหรับ ด้านการวิจัยที่สร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้ได้รับคะแนนต่ำสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

จากตาราง 16 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ด้านบริการวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ภาพลักษณ์ด้านการบริการวิชาการในส่วนของความเป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถมาใช้ประโยชน์ มีคะแนนสูงสุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 รองลงมาคือให้บริการทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพแก่สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และการมีความสัมพันธ์ที่ดีในการแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับสถาบันต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 สำหรับด้านการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืน มีระดับคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

ตาราง 16

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ด้านบริการวิชาการ(n=402)

องค์ประกอบ	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน	ระดับ
1.เป็นแหล่งที่เปิดกว้าง เพื่อให้ประชาชนทั่วไป สามารถมาใช้ประโยชน์	138 (34.3)	165 (41.0)	90 (22.4)	7 (1.7)	2 (.5)	4.06	.82	ดี
2.ให้บริการทางวิชาการที่ดีมี คุณภาพแก่สังคมและชุมชน อย่างต่อเนื่อง	98 (24.4)	209 (52.0)	86 (21.4)	8 (2.0)	1 (.2)	3.98	.74	ดี
3. มีความสัมพันธ์ที่ดีในการ แลกเปลี่ยนทางวิชาการกับ สถาบันต่างๆ	73 (18.2)	192 (47.8)	129 (32.1)	7 (1.7)	1 (.2)	3.81	.75	ดี
4.คณาจารย์มีบทบาทในการ ชี้นำการพัฒนาและแก้ไข ปัญหาในชุมชน	61 (15.2)	169 (42.0)	156 (38.8)	14 (3.5)	2 (.5)	3.67	.78	ปาน กลาง
5 ส่งเสริมการสร้างอาชีพและ การจัดการชุมชนให้สามารถ ช่วยตัวเองได้และมีความ ยั่งยืน	57 (14.2)	168 (41.8)	155 (38.6)	18 (4.5)	4 (1.0)	3.63	.81	ปาน กลาง
ภาพรวม						3.83	.59	ดี

ตาราง 17

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม(n=402)

องค์ประกอบ	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ปาน กลาง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน	ระดับ
1.มีกระบวนการพัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม	78 (19.4)	184 (45.8)	130 (32.3)	10 (2.5)	-	3.82	.76	ดี
2.มีกิจกรรมการดำเนินการด้าน ศิลปวัฒนธรรมทั้งในเชิงของ การอนุรักษ์และพัฒนา เอกลักษณ์ของภาคใต้	75 (18.7)	176 (43.8)	140 (34.8)	11 (2.7)	-	3.78	.77	ดี
3.จัดตั้งคณะและสถาบันเพื่อ สร้างความแข็งแกร่งทางศิลปะ และวัฒนธรรมของท้องถิ่น ภาคใต้	70 (17.4)	161 (40.0)	156 (38.8)	14 (3.5)	1 (.2)	3.70	.80	ปาน กลาง
4.มีกิจกรรมที่นำเสนอ วัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิตและ วิวัฒนาการของท้องถิ่น	64 (15.8)	164 (40.8)	161 (40.0)	13 (3.2)	-	3.69	.77	ปาน กลาง
5.สนับสนุนให้บุคลากรศึกษา และวิจัยด้านศิลปะและ วัฒนธรรม	64 (15.9)	160 (39.8)	163 (40.5)	13 (3.2)	2 (.5)	3.67	.79	ปาน กลาง
ภาพรวม						3.73	.65	ปาน กลาง

จากตาราง 17 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยด้านการทํานุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในส่วนของการมีกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีค่าคะแนนสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 รองลงมาคือ กิจกรรมการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในเชิงของการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ มี

ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และการจัดตั้งคณะและสถาบันเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นภาคใต้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 สำหรับด้านการสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีคะแนนต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามลำดับดังนี้

ข้อมูลประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ส่วนใหญ่ศึกษาสายวิทย์-คณิต กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ที่มีสายวิทยาศาสตร์มากกว่าสายศิลปศาสตร์ โดยคณะที่มีพื้นฐานทางด้านสายวิทยาศาสตร์ที่จัดตั้งในวิทยาเขตหาดใหญ่จำนวน 13 คณะ จากทั้งหมด 19 คณะ (มาลี, 2549) นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 71.7 เลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (ตารางที่ 4) ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการรับรู้ของนักเรียน ว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดเป็นแห่งแรกของภาคใต้และจะมีอายุครบ 40 ปี ในปี พ.ศ.2550 และมีการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นักเรียนถึงการรับรู้ข่าวสารด้านบวกของมหาวิทยาลัยที่พบว่ามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ มีชื่อเสียงและการยอมรับของสังคม มีการจัดการเรียนการสอนมีมาตรฐาน มีอุปกรณ์การเรียนและสื่อการสอนที่ทันสมัย ส่งผลให้นักศึกษามีประสิทธิภาพเก่ง และมีความรู้ความสามารถ และมีงานทำภายหลังจบการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกันกับผู้ให้ข้อมูล มีความสะดวกในการเดินทาง และมีที่ตั้งอยู่ในอำเภอหาดใหญ่จึงทำให้นักเรียนส่วนใหญ่สนใจที่จะสอบเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุน้อยกว่า 26 ปี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า เนื่องจากการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลตามความสะดวก (accidental sampling) จึงทำให้มีโอกาสที่จะเกิดการไม่สมมูลกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงกับเพศชาย และอายุของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 39.1 ของกลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า ทั้งนี้เนื่องจาก ระดับการศึกษาดังกล่าวเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือภาคบังคับ และเมื่อถึงมัธยมศึกษาตอนปลายก็จะมีอายุประมาณ 15 – 19 ปี เช่นเดียวกับการศึกษาครั้งนี้ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ น้อยกว่า 26 ปี

พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่โดยผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็น วิทยุ หนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์ ตามลำดับ (ตาราง 5) นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่ม มีผลสรุปดังนี้

1. พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มนักเรียน พบว่า กลุ่มนักเรียนส่วนใหญ่เคยได้รับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่โดยผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะรับรู่จากเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาเป็น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อบุคคล หนังสือพิมพ์ และ นิตยสาร ตามลำดับ (ตาราง 6)

2. พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เคยรับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่ผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็น สื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล โทรทัศน์ และนิตยสาร ตามลำดับ (ตาราง 7)

3. พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของผู้บริหารท้องถิ่น พบว่า ผู้บริหารท้องถิ่นส่วนใหญ่เคยรับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่ผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล และนิตยสาร ตามลำดับ (ตาราง 8)

4. พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของนักธุรกิจ พบว่า นักธุรกิจส่วนใหญ่เคยรับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่ผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็น วิทยุ สื่อบุคคล หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และโทรทัศน์ ตามลำดับ (ตาราง 9)

5. พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของสื่อมวลชน พบว่า สื่อมวลชนทุกคนเคยรับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่ผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็น หนังสือพิมพ์ และวิทยุ ตามลำดับ (ตาราง 10)

6. พฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของประชาชนทั่วไป พบว่า ประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่เคยรับรู่ข่าวสารของมหาวิทยาลัย และเป็นการรับรู่ผ่านสื่อของมหาวิทยาลัย รองลงมาเป็น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อบุคคล และนิตยสาร ตามลำดับ (ตาราง 11)

จากผลการศึกษาพฤติกรรมกรรับรู่ข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของกุลธิดา (2545) ซึ่งได้สำรวจภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรเปิดรับข่าวสารจากสื่อ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และวิทยุกระจายเสียงมากที่สุด ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากกิจกรรมของมหาวิทยาลัยจะมีการวางแผนงานตลอดทั้งปี และมหาวิทยาลัยมีการดำเนินการด้านประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงกิจกรรมต่างๆ ซึ่งสื่อของมหาวิทยาลัยที่กลุ่มตัวอย่างสามารถเข้าถึงได้มากที่สุดคือ สื่อวิทยุ รองลงมาเป็น คัทเอ๊าท์หรือป้ายผ้า โดยกลุ่มตัวอย่าง

ที่ศึกษาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยประมาณ 1-3 สัปดาห์ต่อครั้งเป็นเปอร์เซ็นต์ที่มากที่สุด เนื่องจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีสถานีวิทยุของมหาวิทยาลัยที่สามารถประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆสู่ประชาชนทุกวัน นอกจากนี้เมื่อมีการจัดกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยมักจะมีการประชาสัมพันธ์ โดยใช้ศัพท์เอ้าท์หรือป้ายผ้าปิดประกาศหน้า มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสถานที่ที่บุคคลผ่านไปมาและมองเห็นได้ชัดเจนทำให้สามารถรับรู้ข่าวสารได้มากขึ้น รวมทั้งมีการเผยแพร่ข่าวไปยังหนังสือพิมพ์ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยจัดนิทรรศการ แจกเอกสารแนะนำ และบรรยายเกี่ยวกับสาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์แก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมในภาคใต้ ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ของทุกปี โดยได้ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล จึงได้รับความสนใจจากนักเรียนมากขึ้น รวมทั้งการจัดนิทรรศการแนะนำการศึกษาต่อในทุกภาคของประเทศ ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา จึงส่งผลต่อการรับรู้และความพึงพอใจในผลงานของมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับคำกล่าวของพรทิพย์ (2540) ที่กล่าวว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของบุคคลทั้งในแง่บวก และแง่ลบ ที่มีต่อสถาบัน บุคคลหรือองค์กรได้รับอิทธิพลจากการรับรู้ รับฟัง หรือมีประสบการณ์ในอดีต

—

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86) โดยกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90) และภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีคะแนนต่ำสุดและจัดอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ ที่ก่อตั้งเพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษา ยกระดับมาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่น และสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาค ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ทั้งการเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ สภาพแวดล้อมระดับโลก และระดับภูมิภาค โดยพัฒนาปรับปรุงให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาที่มีความเป็นเลิศและสามารถรับใช้ภูมิภาคได้อย่างแท้จริง ซึ่งเห็นได้จากพันธกิจหลักที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นแล้วเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ การผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานและประสบการณ์การปฏิบัติสู่การสอน ผสมผสานความรู้ทุกประเภททั้งจากงานวิจัย ประสบการณ์และนวัตกรรม เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดกว้างเพื่อแสวงหาความรู้ ประชาชนสามารถเข้ามาใช้ประโยชน์และเก็บเกี่ยวความรู้ทุกรูปแบบจากแหล่งที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย จากที่กล่าวมาจัดเป็นบทบาทสำคัญที่มหาวิทยาลัยแสดงออกต่อสังคม ให้บุคคลในสังคมรับรู้ และเกิดการยอมรับ ส่งผลให้เกิดภาพลักษณ์ในทางบวก ทั้งนี้เนื่องจากภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้น

จากประสบการณ์และการเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความเชื่อถือศรัทธา และความประทับใจของบุคคลต่อองค์กรนั้น (เกรียงศักดิ์, 2540)

สอดคล้องกับการศึกษาของรำไพ (2541) ที่ได้ศึกษาถึงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามทัศนะของครูและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 12 พบว่าภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มหาวิทยาลัยบูรพามีภาพลักษณ์อยู่ในระดับดีทุกด้าน โดยมีภาพลักษณ์ด้านการยอมรับเป็นอันดับแรก ด้านความเชื่อถือเป็นอันดับสองและความศรัทธาเป็นอันดับสาม เช่นเดียวกับการศึกษาของ นงลักษณ์ และคณะ (2543) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทักษิณ โดยศึกษาตามทัศนะของนักเรียน และครูระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ใน 14 จังหวัดภาคใต้ พบว่า ภาพลักษณ์โดยรวมอยู่ในระดับมากและมีภาพลักษณ์ด้านความศรัทธาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านความเชื่อถือ และด้านการยอมรับ ตามลำดับ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาตามบทบาทของมหาวิทยาลัยในแต่ละด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านตัวองค์กร

ด้านตัวองค์กร กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้มากที่สุด รองลงมาเป็นการยอมรับในชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สำหรับภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรที่มีคะแนนต่ำสุด คือด้านความสัมพันธ์กับองค์กรระดับนานาชาติ ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์คำถามปลายเปิดกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ให้ความเห็นว่ามีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและคุณภาพ จัดกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคม เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ เป็นแหล่งให้ความรู้และ ค้นคว้าข้อมูล ให้คำแนะนำด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจและสังคม สร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ และเป็นศูนย์กลางด้านวิชาการที่สำคัญของชุมชนภาคใต้

ประชาชนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจกับผลงานของมหาวิทยาลัยเนื่องจากตอบสนองต่อความต้องการของคนในพื้นที่ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ที่ก่อตั้งมาเป็นเวลา 40 ปี และได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการบริหาร การบริการวิชาการ การเรียนการสอน และงานวิจัยต่างๆ ที่มีการเชื่อมโยงให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ส่งผลให้ประชาชนเกิดการยอมรับเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของภาคใต้ ซึ่งสอดคล้องกับการถามคำถามปลายเปิดที่กลุ่มผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น ประชาชนทั่วไป นักธุรกิจ นักเรียนมัธยม และสื่อมวลชน ให้ข้อมูลว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นแหล่งให้ความรู้และค้นคว้าข้อมูล ให้คำแนะนำด้านการศึกษา เศรษฐกิจและสังคม ให้บริการสุขภาพ มีกิจกรรมน่าสนใจ ช่วยเหลือสังคม

ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และประชาชนทั่วไปเห็นว่า มหาวิทยาลัยดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม และช่วยเหลือผู้ประสบภัย (ภาคผนวก ก) ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยมีแนวทางการบริหารประกอบด้วย การนำศักยภาพและความร่วมมือกับท้องถิ่นมาใช้กับมหาวิทยาลัย เช่น การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นแนวร่วมในการพัฒนาชุมชนและสังคมชนบทในรูปแบบต่างๆ การร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรมต่างๆ การพัฒนาการวิจัยของมหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น และการพัฒนาประเทศ การพัฒนาระบบการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย การพัฒนาระบบให้สามารถรับนักเรียนที่มีคุณภาพเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยและการสร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการนำการจัดการเรียนรู้มาช่วยเพิ่มศักยภาพบุคคลในการทำงาน โดยมีทิศทางการพัฒนา ในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา พัฒนาให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นวิจัย มหาวิทยาลัยได้เลือกสาขาวิชาที่จะให้การสนับสนุนเป็นพิเศษ ให้เกิดความเป็นเลิศเพื่อสร้างชื่อเสียง ให้กับมหาวิทยาลัยได้แก่ ชีวเคมี ระบาดวิทยา และพลังงาน รวมทั้งสร้างความเป็นเลิศในสาขาที่เป็นสิ่งแวดล้อมของมหาวิทยาลัยด้วย เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อาหารทะเล และอิสลามศึกษา

ส่วนด้านการจัดการเรียนการสอน มีเป้าหมายเพิ่มนักศึกษาในระดับปริญญาตรีจาก 14,000 คน เป็น 21,000 คน จะมีหลักสูตรขยายจาก 89 หลักสูตร เป็น 110 หลักสูตรในปี 2549 สำหรับด้านการบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยยังคงเน้นการให้บริการวิชาการแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสและชุมชนต่างๆอย่างต่อเนื่อง ด้วยการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น ที่เน้นส่งเสริมการสร้างอาชีพ เน้นการให้การศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้โอกาสชุมชนที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพสูงขึ้น นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้มีการพัฒนาโปรแกรมห้องสมุดอัตโนมัติ หรือ Automated Library System for Thai Higher Education Institutes (ALIST) ได้พัฒนาระบบต่างๆภายในห้องสมุด โดยเน้นการให้บริการสารสนเทศในรูปแบบของดิจิทัล สิ่งพิมพ์ และจัดหาทรัพยากรสารสนเทศในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัย ฐานข้อมูลวารสาร ซีมีโรมัลติมีเดีย ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยและเป็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้รับบริการทั้งนักศึกษา ประชาชนทั่วไป สามารถเข้าถึงข้อมูลและความรู้ต่างๆได้ง่ายขึ้น จนเป็นที่ยอมรับและนำไปใช้อย่างแพร่หลายในสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ และได้ทำข้อตกลงร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาในการนำโปรแกรมระบบห้องสมุดอัตโนมัติ ไปใช้กับข่ายงานห้องสมุดมหาวิทยาลัยต่างๆใน ส่วนภูมิภาค (PULINET)

นอกจากนี้ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสภาพผู้สูงอายุ คณะพยาบาลศาสตร์ ให้บริการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ และเป็นแหล่งผู้เชี่ยวชาญด้านการพยาบาลผู้สูงอายุให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุในท้องถิ่นภาคใต้

ส่วนด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีแผนการสร้าง ความแข็งแกร่งทางศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นภาคใต้ ซึ่งได้มีโครงการจัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ โครงการจัดตั้งสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา และมีศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมทุกวิทยาเขต (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

รวมทั้งบทบาทของมหาวิทยาลัยกับการพัฒนาประเทศ ได้แก่ การจัดตั้งศูนย์ถ่ายทอด เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ยางพารา และจัดทำฐานข้อมูลด้านยางพาราเพื่อก้าวไปสู่การเป็นศูนย์กลางยางพารา โลก นอกจากนี้คณะอุตสาหกรรมเกษตร ได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการส่งออก (ADCET) เพื่อยกมาตรฐานอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ เพื่อเป็นแหล่งให้ความรู้ ให้คำปรึกษาด้านเศรษฐกิจและสังคม ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ดำเนินการ จัดตั้งห้องปฏิบัติการด้านการวิเคราะห์/ทดสอบปริมาณสารปนเปื้อนในวัสดุ เพื่อรองรับระเบียบ RoHS ของสหภาพยุโรป ในการส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

ในปี 2549 นี้ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับอนุมัติให้จัดสร้างศูนย์ประชุมนานาชาติเฉลิม พระเกียรติถือนมเกี้ยวพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในวโรกาสครองราชย์ครบ 60 ปี เพื่อกระตุ้น เศรษฐกิจของภาคใต้ มีพื้นที่ทั้งหมด 54.68 ไร่ สามารถรองรับผู้เข้าร่วมประชุมได้รวม 4,600 คน (มาลี, 2549) จากแผนงานการพัฒนาของมหาวิทยาลัยด้านต่างๆ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างรับรู้ภาพลักษณ์ของ องค์กรในระดับดี

นอกจากนี้ การรับรู้ภาพลักษณ์องค์กรด้านความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติ มี คะแนนน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับภาพลักษณ์ของตัวองค์กรด้านอื่นๆ ทั้งที่มหาวิทยาลัยได้ประกาศ นโยบายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชียในการผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐานขององค์ความรู้ มีการวิจัยร่วมกับสถาบันต่างประเทศ ในด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร เพื่อพัฒนาสัมพันธภาพและความร่วมมือกันระหว่างสถาบันต่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาการเรียนรู้อให้มี ความหลากหลายมากขึ้น เช่น การแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากรกับประเทศสาธารณรัฐประชาชน จีน มีการจัดหลักสูตรร่วมกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ และมีการลงนามในข้อตกลงความร่วมมือกับ มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ แต่การรับรู้ภาพลักษณ์ในด้านนี้ยังมีคะแนนต่ำ เนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมเฉพาะกลุ่ม หรือจัดขึ้นภายในมหาวิทยาลัย จึงไม่เป็นที่รับทราบ โดยทั่วไป ประกอบกับสถานการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ ส่งผลให้มีการประชุมในระดับนานาชาติลดลง หรือไม่ สามารถจัดได้ จึงทำให้ประชาชนรับรู้ถึงภาพลักษณ์ในส่วนนี้น้อยกว่าด้านอื่นๆ สอดคล้องกับ ข้อคิดเห็นของคณะกรรมการประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ว่า ปัจจัยภายนอกที่อยู่ เหนือการควบคุมของมหาวิทยาลัย เช่น เหตุการณ์ความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นผลให้ ความร่วมมือกับต่างประเทศชะงักลงไป ดังจะเห็นได้จากจำนวนชาวต่างประเทศที่ปฏิบัติหน้าที่ใน

มหาวิทยาลัยในปี 2547 มีจำนวนลดลงจากปี 2546 อย่างเห็นได้ชัด (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาภาพลักษณ์ด้านการเรียนการสอน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนในด้านภาพลักษณ์ที่คณาจารย์มีความรู้และความสามารถในการผสมผสานความรู้จากแหล่งต่างๆ สู่อการเรียนการสอนสูงสุด รองลงมา เป็นด้านมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคาร สถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการ สำหรับในด้านการปลูกฝังให้นักศึกษามีจริยธรรมและคุณธรรมมีคะแนนต่ำกว่าด้านอื่นๆ เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีพันธกิจจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีนโยบายในการพัฒนาองค์ความรู้แก่อาจารย์ โดยสนับสนุนให้อาจารย์ไปศึกษาต่อเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ตามโครงการพัฒนาคุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ กำหนดแผนและเป้าหมายการเพิ่มวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกให้ถึงระดับ 50 % ของบุคลากรสาย ก.ทั้งหมด ซึ่งในปี พ.ศ. 2545 มหาวิทยาลัยมีสัดส่วนอาจารย์คุณวุฒิปริญญาเอกร้อยละ 34.4 ของอาจารย์ทั้งหมด ในปี 2554 จะมีอาจารย์ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอกเป็นร้อยละ 50 ของอาจารย์ทั้งหมด (มาลี, 2549) จากการพัฒนาความรู้ ส่งผลให้อาจารย์มีความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขามากขึ้น ทำให้สามารถถ่ายทอดความรู้และพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

นอกจากนี้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความสามารถ เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2547) ซึ่งได้ศึกษาถึงความพึงพอใจของบัณฑิตภายหลังจากจบการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีอัตราการรับเข้าทำงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงคิดเป็นร้อยละ 90 นายจ้างมีความพึงพอใจและยอมรับในด้านความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เหมาะกับงานที่ได้รับมอบหมาย มีระเบียบวินัยในการทำงาน สามารถปรับตัวเข้ากับระบบการทำงาน และมีความสามารถในการทำงานเป็นทีม มีมนุษยสัมพันธ์ มีคุณธรรม และจริยธรรม สอดคล้องกับผลจากการสัมภาษณ์คำถามปลายเปิดในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองและนักเรียนมัธยม เห็นว่ามหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพ มีการจัดการเรียนการสอนเป็นมาตรฐาน ผู้สอนมีความรู้ มีความตั้งใจ และมีความสามารถในวิชาชีพอย่างแท้จริง ประชาชนทั่วไปเห็นว่าบัณฑิตที่จบการศึกษามีคุณภาพ นักศึกษามีวินัย เรียนเก่ง และกลุ่มนักธุรกิจเห็นว่าอาจารย์มีคุณภาพ ประชาชนทั่วไปเห็นว่าบัณฑิตที่จบการศึกษามีคุณภาพ นักศึกษามีวินัย เรียนเก่ง

ส่วนในด้านการพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยได้มีการควบคุมคุณภาพการศึกษา โดยจัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อเฝ้าติดตาม ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาที่มีปัญหาผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ และมีระบบพี่ช่วยน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน มีบันทึกการสอนเป็นระบบวิธีดี เพื่อให้นักศึกษา

เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้ง่าย และนำไปสู่การแก้ปัญหาผล การเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้ยังได้มีการศึกษาถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

สำหรับด้านอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคาร สถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการนั้น อธิบายได้ว่า มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบการเรียนการสอน (e-Learning/Virtual Classroom) ที่สนับสนุนให้มีการนำบทเรียนของอาจารย์ผู้สอนขึ้นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Virtual Classroom) และ CAI และจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปให้อาจารย์สามารถนำบทเรียนและสไลด์ประกอบการสอนบรรจุไว้ในระบบเครือข่าย โดยนักศึกษาสามารถติดตามเนื้อหาที่อาจารย์สอนได้อย่างต่อเนื่อง ในระบบ Online ได้ทุกที่ทุกเวลา มีการพัฒนาระบบห้องสมุดให้เข้าสู่ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ เน้นการให้บริการสารสนเทศ ฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัย ฐานข้อมูลวารสาร ซีดีรอมมัลติมีเดียที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและมีความหลากหลายมากขึ้น (มาลี, 2549)

สำหรับภาพลักษณ์ในด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมแก่นักศึกษา ได้คะแนนอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจาก ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของนักศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพลักษณ์ด้านลบของมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของผู้ปกครอง บุคลากรในหน่วยงานของรัฐและประชาชนทั่วไป คือ นักศึกษามีความประพฤติไม่เหมาะสม เช่น เที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ ดื่มสุรา ทะเลาะวิวาท มีการรับน้องที่รุนแรง และกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะให้อบรมศีลธรรมให้กับนักศึกษา ปลูกจิตสำนึกนักศึกษาในการรักษาวลสงวนตัว และเป็นแบบอย่างให้กับสังคม

ด้านการวิจัย

สำหรับภาพลักษณ์ด้านการวิจัย จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างให้คะแนนด้านการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและความเป็นสากลอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาเป็นผลงานวิจัยที่สามารถนำไปแก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้ สำหรับการวิจัยเพื่อสร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้มีคะแนนต่ำสุด ผลการศึกษาดังกล่าวอธิบายได้ว่านโยบายของมหาวิทยาลัยที่เน้นวิจัยโดยมีเป้าประสงค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนางานวิจัยด้านต่างๆ ออกสู่สังคมภายนอกส่งผลให้เกิดงานวิจัยต่างๆมากมายที่สามารถนำมาแก้ปัญหาต่างๆจนเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไปได้แก่

เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ได้ง่าย และนำไปสู่การแก้ปัญหา ผล การเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้ยังได้มีการศึกษาถึงสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

สำหรับด้านอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคาร สถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการนั้น อธิบายได้ว่า มหาวิทยาลัยได้พัฒนาระบบการเรียนการสอน (e-Learning/Virtual Classroom) ที่สนับสนุนให้มีการนำบทเรียนของอาจารย์ผู้สอนขึ้นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Virtual Classroom) และ CAI และจัดทำโปรแกรมสำเร็จรูปให้อาจารย์สามารถนำบทเรียนและสไลด์ประกอบการสอนบรรจุไว้ในระบบเครือข่าย โดยนักศึกษาสามารถติดตามเนื้อหาที่อาจารย์สอนได้อย่างต่อเนื่อง ในระบบ Online ได้ทุกที่ทุกเวลา มีการพัฒนาระบบห้องสมุดให้เข้าสู่ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ เน้นการให้บริการสารสนเทศ ฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัย ฐานข้อมูลวารสาร ซีดีรอมมัลติมีเดียที่สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนให้นักศึกษาและประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและมีความหลากหลายมากขึ้น (มาลี, 2549)

สำหรับภาพลักษณ์ในด้านการปลูกฝังจริยธรรมและคุณธรรมแก่นักศึกษา ได้คะแนนอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจาก ปัจจุบันสังคมมีการเปลี่ยนแปลงด้านวัฒนธรรม มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของนักศึกษา สอดคล้องกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า ภาพลักษณ์ด้านลบของมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของผู้ปกครอง บุคลากรในหน่วยงานของรัฐและประชาชนทั่วไป คือ นักศึกษามีความประพฤติไม่เหมาะสม เช่น เที่ยวกลางคืน สูบบุหรี่ รับประทานอาหารอยู่กินกันในหอพัก ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร ส่วนกลุ่มนักธุรกิจรับรู้ว่ามีนักศึกษาเห็นแก่ตัว ไม่ให้เกียรติผู้อื่น ฟุ้งเฟ้อ ไม่อดทน กลุ่มนักเรียนมัธยมรับรู้ว่ามีนักศึกษามีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น ดูหนัง ดื่มสุรา ทะเลาะวิวาท มีการรับน้องที่รุนแรง และกลุ่มตัวอย่างมีข้อเสนอแนะให้อบรมศีลธรรมให้กับนักศึกษา ปลูกจิตสำนึกนักศึกษาในการรักษาวินัยส่วนตัว และเป็นแบบอย่างให้กับสังคม

ด้านการวิจัย

สำหรับภาพลักษณ์ด้านการวิจัย จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างให้คะแนนด้านการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและความเป็นสากลอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาเป็นผลงานวิจัยที่สามารถนำไปแก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้ สำหรับการวิจัยเพื่อสร้างสมควรรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้มีคะแนนต่ำสุด ผลการศึกษาดังกล่าวอธิบายได้ว่านโยบายของมหาวิทยาลัยที่เน้นวิจัยโดยมีเป้าประสงค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ และพัฒนางานวิจัยด้านต่างๆ ออกสู่สังคมภายนอก ส่งผลให้เกิดงานวิจัยต่างๆมากมายที่สามารถนำมาแก้ปัญหาต่างๆจนเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ได้แก่

การผลิตไบโอดีเซล จากน้ำมันปาล์มที่ผ่านการใช้แล้วหรือยังไม่ได้ใช้ เพื่อแก้ปัญหาราคาน้ำมันแพงซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ โดยสถานวิจัยและพลังงานทดแทนจากน้ำมันปาล์มและพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ทำการศึกษา วิจัยและผลิตไบโอดีเซล ตามโครงการพระราชดำริ ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้มีปริมาณการผลิตและนำไปใช้ประมาณ 1,000 ลิตรต่อวัน โดยให้บริการแก่รถประจำทางและชาวประมงที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์น้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาแพง ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้รับความไว้วางใจและลงนามร่วมกับ บริษัทบางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) เพื่อผลิตน้ำมันไบโอดีเซลจากน้ำมันที่ผ่านการใช้แล้ว ส่งผลคิด้้านเศรษฐกิจ ลดการนำเข้า น้ำมันเชื้อเพลิงจากต่างประเทศ ช่วยในด้านสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของคนไทย เนื่องจากคนไทยมีการบริโภคน้ำมันพืชกว่า 800 ล้านลิตรต่อปี และถูกทิ้งออกสู่สาธารณะ ก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม และปัญหาต่อสุขภาพ และยังเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับเกษตรกรสวนปาล์มซึ่งมีจำนวนมากในพื้นที่ภาคใต้ (ไพฑูริย์, 2549)

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อการวิจัยระหว่างปี พ.ศ.2543-2549 ได้แก่ สถานีวิจัยพื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland Research Center) ในปี พ.ศ.2538 เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ สถานีวิจัยจีโนมและชีวสารสนเทศ (Center of Genomes and Bioinformatics) มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้การวิจัยด้านจีโนม การถอดรหัสพันธุกรรมและสร้างฐานข้อมูลจีโนม สร้างความเข้มแข็งให้แก่ศาสตร์ใหม่คือ ชีวสารสนเทศ การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืชและสัตว์ สถานีวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเมมเบรน มีวัตถุประสงค์ เพื่อทำงานวิจัยพื้นฐานด้านเยื่อบางและอื่นๆ ถ่ายทอดความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน และร่วมมือวิจัยกับภาคเอกชนเพื่อการพาณิชย์ สถานีวิจัยสุขภาพภาคใต้ (วพส.) จัดตั้งเมื่อมกราคม 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นองค์ความรู้ ระดมนักวิชาการชั้นสูงเพื่อการวิจัยและพัฒนาสุขภาพของประชาชน เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านวิชาการในภาคใต้ ศูนย์วิจัยและพัฒนาสายพันธุ์กุ้งกุลาดำแห่งประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นสถานที่เก็บรักษา วิจัย และพัฒนาสายพันธุ์กุ้งกุลาดำ สถานีวิจัยผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและอาหารเพื่อสุขภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและอาหารเพื่อสุขภาพ และสถานีวิจัยความเป็นเลิศความหลากหลายทางชีวภาพแห่งคาบสมุทรไทย ซึ่งหน่วยงานวิจัยเหล่านี้อยู่ภายใต้สำนักวิจัยและพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ปรับและจัดตั้งเป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะเมื่อ 1 มิถุนายน 2549 ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการประสานการวิจัยและพัฒนา

ผลงานการวิจัยของนักวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ กลุ่มสาขาที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับได้แก่ กลุ่มสาขาเกษตรศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ ส่วนกลุ่มสาขาที่มีผลงานวิจัยตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติสูงสุดได้แก่ กลุ่มสาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการวิจัย และมีการขยาย

งานทางด้านวิจัยอย่างมีทิศทาง โดยเน้นการวิจัยที่สัมพันธ์กับปัญหาและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ งานวิจัยมีความเข้มแข็งและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างถึง ภาพลักษณ์ด้านบวกของมหาวิทยาลัยพบว่ามหาวิทยาลัยมีจุดเด่นในด้านผลงานค้นคว้าวิจัยและวิชาการ ประกอบกับมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในเขตที่มีทรัพยากรท้องถิ่น เช่น ยางพารา อาหารทะเล ปาล์มน้ำมัน ไม้ ผลเมืองร้อน การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว ซึ่งเอื้ออำนวยต่อการจัดหลักสูตร ให้สอดคล้องกับ ทรัพยากรในท้องถิ่น

จะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ด้านบวกเกี่ยวกับผลงานด้านวิจัย เป็นผลมาจากการที่มหาวิทยาลัยได้มีการ ประชาสัมพันธ์ถึงความสำเร็จในการวิจัยในด้านต่างๆ ผ่านสื่อของมหาวิทยาลัยและสื่ออื่นๆ การ ประชาสัมพันธ์ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมเช่น งาน ม.อ.วิชาการ สัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ งานเกษตรภาคใต้ งานเกษตรแห่งชาติ นิทรรศการอุตสาหกรรมเกษตร เป็นต้น ซึ่งเห็นได้จากการที่กลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นสื่อมวลชน ให้ข้อมูลว่าการได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัย ทำให้ทราบความสำเร็จใน ผลการวิจัยและ วิชาการใหม่ๆ กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมัธยมเห็นว่า ได้รับข่าวสารด้านวิชาการที่เป็น ประโยชน์

ในส่วนการวิจัยเพื่อสร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้ ได้คะแนนน้อยที่สุดเมื่อ เปรียบเทียบกับด้านอื่นๆ แสดงให้เห็นว่า ประชาชนทั่วไปรับรู้ถึงการวิจัยเพื่อสร้างสมความรู้จากปัญหา ท้องถิ่นและภาคใต้ยังไม่แพร่หลาย ทั้งที่มหาวิทยาลัยได้เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อการ พัฒนาและแก้ปัญหาในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ อาจสืบเนื่องมาจากงานวิจัยที่ทำขึ้นไม่สามารถ แก้ปัญหาของท้องถิ่นได้ทั้งหมด เช่น การอบรมกรรมวิธีการผลิตมังคุดกิ่งแห้งให้กับกลุ่มเกษตรกรใน จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อเก็บถนอมและยืดอายุของผลมังคุด โดยคณะอุตสาหกรรมเกษตร ซึ่งได้รับการ จดอนุสิทธิบัตร แต่การรับรู้ยังไม่กว้างขวาง

และมหาวิทยาลัยไม่ได้ช่วยแก้ไขปัญหาคำคัญโดยเฉพาะปัญหาความไม่สงบในภาคใต้ถึงแม้ว่า ได้มีการศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาและผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว แต่ปัญหายังคงทวีความรุนแรงมาก ขึ้น นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์ถึงผลงานวิจัยจากปัญหาของท้องถิ่นและภาคใต้อาจจะยังไม่ทั่วถึง และการเข้าถึงสื่อยังไม่ครอบคลุมในทุกกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งจากการสัมภาษณ์คำถามปลายเปิด บุคลากร ในหน่วยงานของรัฐ และนักธุรกิจ ต้องการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับผลงานวิจัยที่สามารถส่งเสริมอาชีพแก่ ท้องถิ่น ผลงานวิจัยด้านเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพอนามัย ตลอดจนข่าวสารองค์กรและชุมชน สำหรับกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นสื่อมวลชนต้องการให้จัดเวทีสัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในท้องถิ่น จัดแถลงข่าว ผลงานของมหาวิทยาลัยที่มีประโยชน์ต่อชุมชนส่วนใหญ่ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อแบบบูรณาการ ตามความเหมาะสมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม

ด้านบริการวิชาการ

จากการศึกษาภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการ กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนสูงสุดด้านการเป็นแหล่งเปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถใช้ประโยชน์ รองลงมาเป็นบริการทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพแก่สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง และกลุ่มตัวอย่างให้คะแนนภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการในองค์ประกอบด้านส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืน มีระดับคะแนนน้อยที่สุด ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ดำเนินด้านบริการวิชาการแก่ชุมชนหลากหลายรูปแบบ และต่อเนื่องมาโดยตลอด เช่น จากผลการดำเนินงานประจำปีการศึกษา 2548 มหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรม/โครงการวิชาการจำนวน 24,268 กิจกรรม ต่ออาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง 1,577 คน คิดเป็นร้อยละ 1,538.87 โดยกลุ่มสาขาที่มีผลการดำเนินงานสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ กลุ่มสาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาศาสตร์กายภาพ และวิศวกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะผลงานการบริการวิชาการด้านสุขภาพ ประกอบด้วยโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ สังกัดคณะแพทยศาสตร์ ให้บริการรักษาผู้ป่วยนอกปีละ 700,000 คน โรงพยาบาลทันตกรรม คณะทันตแพทยศาสตร์ ให้บริการด้านทันตกรรมปีละ 30,000 คน (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

นอกจากนี้การให้บริการวิชาการได้ประสานความร่วมมือกับหลายหน่วยงาน ทั้งภายในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงบริการวิชาการต่างๆ ได้ง่าย รวมทั้งจัดตั้งหน่วยงานที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ได้แก่ ห้องสมุด บริการแก่บุคคลในชุมชน และในพื้นที่ใกล้เคียง ศูนย์คอมพิวเตอร์เปิดหลักสูตรอบรมให้แก่แก่นักศึกษาและบุคคลทั่วไป สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง เป็นหน่วยงานกลางให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยจัดกิจกรรมตามคำร้องขอของชุมชนกลุ่มผู้รับบริการ จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสอดคล้องกับปัญหาในชีวิตประจำวันของประชาชน ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์สำหรับรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคใต้ สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเครือข่าย (สถาบันพัฒนา SMEs หรือ ISMED) ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการส่งออก (ADCET) ที่ให้บริการพัฒนาทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยี วิจัย วิเคราะห์ทางเคมีจุลินทรีย์ บริการให้คำปรึกษา และข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อาหาร บริการให้คำปรึกษา แก้ปัญหาและวางแผนการผลิตอาหารที่มีคุณภาพ ฯลฯ ส่งผลให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงบริการที่จัดขึ้น จึงทำให้เกิดการรับรู้และพึงพอใจในการบริการที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้น

อีกทั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่หลากหลายสาขาวิชา มีอุปกรณ์ที่ดีมีคุณภาพในการให้บริการวิชาการ ได้รับการรับรองระบบประกันคุณภาพ ทำให้ผู้รับบริการมีความมั่นใจในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และสามารถดำเนินการได้จนถึงระดับที่สามารถจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาได้ นอกจากนี้ยังเน้นการให้บริการวิชาการที่ตรงต่อความต้องการของภาคเอกชน

และอุตสาหกรรม และจัดรูปแบบการให้บริการวิชาการที่หลากหลาย ขณะเดียวกันส่งเสริมให้การดำเนินงานบริการวิชาการมีความคล่องตัวและมีระบบตรวจสอบหรือรับรองคุณภาพการให้บริการ เช่น ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมเกษตร ได้รับการรับรองคุณภาพ ISO 9001 : 2000 และโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ ได้รับการรับรองคุณภาพจากสถาบันพัฒนาและรับรองคุณภาพโรงพยาบาล ใน พ.ศ.2544 (มาลี, 2549) สอดคล้องกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างในกลุ่มประชาชน นักธุรกิจ นักเรียน มองภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยด้านบริการวิชาการว่า เป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้ เช่น งาน ม.อ.วิชาการ สัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ และงานเกษตรภาคใต้ มีกิจกรรมพัฒนาสังคมในเขตนอกอำเภอแก่นักเรียนที่ด้อยการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ให้บริการทางการแพทย์และทันตกรรมเคลื่อนที่ในชนบท และยังคงสอดคล้องกับความคาดหวังของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสื่อมวลชนที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์เป็นศูนย์กลางข้อมูลของท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการในองค์ประกอบด้านส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืน มีระดับคะแนนน้อยที่สุดจากทุกองค์ประกอบ ทั้งที่มหาวิทยาลัยจัดให้คำปรึกษาในด้านงานอาชีพและเป็นที่ปรึกษาให้กับองค์กรบริหารในท้องถิ่น อาจสืบเนื่องมาจากโครงการหรือกิจกรรมที่ทำขึ้นเป็นเพียงเฉพาะกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น งานของสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม งานศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรเพื่อการส่งออก ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ยางพารา ซึ่งงานเหล่านี้ยังไม่มีความเด่นชัดในการเข้ามามีบทบาทเพื่อการสร้างงานอาชีพและการสร้างชุมชนให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้ จึงทำให้ประชาชนรับรู้ถึงภาพลักษณ์ในด้านนี้น้อย

อย่างไรก็ตามข้อจำกัดในวิกฤติในพื้นที่ภาคใต้ มีผลกระทบต่อการออกไปปฏิบัติการกิจด้านบริการวิชาการในพื้นที่ และข้อจำกัดในเรื่องงบประมาณที่สนับสนุนภารกิจด้านบริการวิชาการ รวมทั้งข้อจำกัดในด้านบุคลากรในสถานะที่ภารกิจด้านการเรียนการสอนและการวิจัยมีเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่รัฐบาลมีนโยบายลดกำลังคน ส่งผลให้การรับรู้ของชุมชนต่อผลงานการส่งเสริมอาชีพและการจัดการชุมชนมีคะแนนต่ำ สอดคล้องจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พบว่า คณาจารย์มีบทบาทในการชี้นำพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชนไม่มากเท่าที่ควร และมีความต้องการให้มหาวิทยาลัยส่งเสริมความรู้แก่ชุมชนมากขึ้นในด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และงานอาชีพ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสื่อมวลชน และประชาชนยังเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยจัดเวทีสัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญในท้องถิ่น เพื่อระดมความคิดในเชิงวิชาการ การแสดงความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ต่างๆในท้องถิ่น นอกจากนี้ผู้ปกครองได้เสนอแนะให้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ตลอดจนส่งเสริมงานวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน

ด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

การมองภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนด้านกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีคะแนนสูงสุด รองลงมา เป็นภาพลักษณ์เกี่ยวกับกิจกรรมการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมในเชิงการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ ซึ่งอธิบายได้ว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มุ่งเน้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ และเป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย โดยมีการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปี พ.ศ.2532 จัดตั้งสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา โดยคาดหวังให้เป็นศูนย์กลางในระดับภูมิภาคที่ใช้วัฒนธรรมสู่การพัฒนาความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองแบบยั่งยืน โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นมีลักษณะของการพัฒนาและสร้างมาตรฐานการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิดความเข้าใจ ความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาของท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านศิลปกรรมและประเพณี นอกจากนี้คณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นองค์กรที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ เช่น ศิลปินนิพนธ์เรื่อง โครงการออกแบบบรรจุภัณฑ์ขนมลา ออกแบบภาพประกอบฝาผนังอารยธรรมอินเดีย ออกแบบโปสเตอร์ดการ์ตูนหนังตะลุง ออกแบบปกเทพ ซีดีเพลงบอก ออกแบบเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ แหล่งการทำบาติคจังหวัดปัตตานี ในปีพ.ศ.2547 และปีพ.ศ.2548 มหาวิทยาลัยมีผลงานการพัฒนาร่องความรู้และการสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 90 ชิ้น และ 114 ชิ้น ตามลำดับ (คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2548) จากที่กล่าวมา ส่งผลให้ชุมชนให้คะแนนการรับรู้ภาพลักษณ์ด้านมีกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และมีกิจกรรมการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมในเชิงการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ ในระดับสูง

สำหรับองค์ประกอบของภาพลักษณ์การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนต่ำกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ทั้งที่มหาวิทยาลัยได้มีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนการวิจัย อาจสืบเนื่องจาก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นประชากรในอำเภอหาดใหญ่ จ.สงขลา ในขณะที่เดียวกันการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ส่วนใหญ่อยู่ที่วิทยาเขตปัตตานี ในขณะที่การเรียนการสอนวิทยาเขตหาดใหญ่ เน้นวิชาหลักเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และสุขภาพ โดยมีการเรียนการสอนด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นวิชาเลือก และได้รับความสนใจจากนักศึกษาน้อย จึงส่งผลให้กิจกรรมด้านนี้น้อยกว่าพันธกิจในด้านอื่นๆ สอดคล้องกับรายงานผลการประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี 2546 ที่พบว่า มีการใช้งบประมาณในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมน้อย เพียงร้อยละ 0.17 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด และงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐมีจำนวนน้อยมาก ประมาณ 0.1-0.2%

ของงบประมาณแผ่นดินที่มหาวิทยาลัยได้รับจัดสรรในแต่ละปี (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549)

มหาวิทยาลัยมีงานศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนางานด้านวัฒนธรรมเพียง 18 ผลงาน เมื่อเปรียบเทียบกับ ผลงานวิจัยในด้านอื่นๆ ในปี 2548 ที่มีถึง 853 เรื่อง และสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2548 ที่ได้มีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยกำหนด สัดส่วนการวิจัยให้มีการศึกษาด้านทำนุบำรุงพัฒนามาตรฐานทางวัฒนธรรมให้มีความชัดเจนมากขึ้น (สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549) เช่นเดียวกับข้อเสนอแนะจากการ สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักธุรกิจ และนักเรียน ที่ต้องการให้มีการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นให้ คงไว้สืบไป

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของชุมชน และภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น โดยมุ่งศึกษาชุมชนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในอำเภอหาดใหญ่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหารท้องถิ่น นักธุรกิจ สื่อมวลชนและกลุ่มประชาชนทั่วไป จำนวน 402 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมของภาพลักษณ์และพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคล พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทั่วไป และข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นำมาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหากับผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน และตรวจสอบความเที่ยงของแบบสอบถามภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's alpha) ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามโดยภาพรวมเท่ากับ 0.94 สำหรับรายด้าน ด้านตัวองค์กร ด้านจัดการการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านบริการวิชาการ และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ เท่ากับ 0.71 0.81 0.82 0.83 และ 0.87 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 94 ของกลุ่มตัวอย่างเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยได้รับจากสื่อของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 92.6

1.1 การรับรู้ข่าวสารจากสื่อของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่กลุ่มตัวอย่างได้รับพบว่า ร้อยละ 69.1 ได้รับข้อมูลข่าวสารจากการรับฟังทางสถานีวิทยุ ม.อ. FM 88 MHz สำหรับการรับข้อมูลจาก การประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัย โดยคัทเออร์/ป้ายผ้า เว็บไซต์และแผ่นพับ/โปสเตอร์

อยู่ในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 42.0, 35.1, 32.9 ตามลำดับ และร้อยละ 21.7 ได้รับจากหนังสือ/คู่มือ โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนรับรู้โดยผ่านเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยมากที่สุด

1.2 การรับรู้ข่าวสารของมหาวิทยาลัยจากสื่อทั่วไป ร้อยละ 46.3 ได้รับจากสื่อวิทยุ โดยสื่อหนังสือพิมพ์ สื่อโทรทัศน์ สื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างได้รับในอัตราที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 19.0, 18.3, 18.0 ตามลำดับ ร้อยละ 6.9 ได้รับจากสื่อนิยตสาร และร้อยละ 2.9 ได้รับข่าวสารจากสื่ออื่นๆ สำหรับความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า ประมาณ 1 ใน 3 คือ ร้อยละ 30.4 มีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสาร 1-3 สัปดาห์/ครั้ง

ความพอใจในผลงานของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่าร้อยละ 69.4 พพอใจในผลงานของมหาวิทยาลัย พพอใจในระดับมากมีเพียงร้อยละ 4.7 และร้อยละ 25.9 รู้สึกเฉยๆ

2. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับดี โดยภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรมีคะแนนสูงที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) รองลงมาด้านการจัดการเรียนการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90) ด้านบริการวิชาการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83) ด้านการวิจัย (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) ตามลำดับ

3. ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ภาพลักษณ์ด้านตัวองค์กรโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00) เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบด้านตัวองค์กร พบว่า ภาพลักษณ์ในด้านการเป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้ยังมีคะแนนในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54) รองลงมาคือการเป็นที่ยอมรับในชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการและในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.07) สำหรับด้านมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติมีคะแนนต่ำสุดอยู่ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63)

3.2 ภาพลักษณ์ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90) เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าภาพลักษณ์ในด้านการมีคณาจารย์ที่มีความรู้และสามารถในการผสมผสานความรู้จากแหล่งต่างๆสู่การเรียนการสอนมีค่าคะแนนสูงสุด (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06) รองลงมา คือ ด้านมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย และมีอาคารสถานที่เรียนที่ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01) สำหรับด้านการปลูกฝังจริยธรรม คุณธรรมให้กับนักศึกษามีคะแนนต่ำสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64)

3.3 ภาพลักษณ์ด้านการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81) เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบด้านการวิจัย พบว่า ภาพลักษณ์ด้านการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและสู่ความเป็นสากลมีระดับคะแนนสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93) รองลงมาคือ ด้านการมีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ

3.84) สำหรับด้านการวิจัยที่สร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภาคใต้ ได้รับคะแนนต่ำสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76)

3.4 ภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83) เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบด้านบริการวิชาการ พบว่าภาพลักษณ์ด้านการเป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถมาใช้ประโยชน์ มีคะแนนสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06) รองลงมาด้านการให้บริการทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพแก่สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98) สำหรับด้านการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืน มีระดับคะแนนต่ำสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63)

3.5 ภาพลักษณ์ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73) เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบด้านด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม พบว่าภาพลักษณ์ด้านการมีกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมีค่าคะแนนสูงสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82) รองลงมา ด้านกิจกรรมการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในเชิงของการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78) สำหรับด้านการสนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรมมีคะแนนต่ำสุด (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67)

—

ข้อจำกัดของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเฉพาะในอำเภอหาดใหญ่ ในขณะที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประกอบด้วยหลายวิทยาเขต ซึ่งแต่ละวิทยาเขตจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านของสภาพแวดล้อม และหลักสูตรการเรียนการสอน ดังนั้นผลการศึกษาที่ได้จึงสามารถนำไปอ้างอิงกับสถานการณ์ที่มีบริบทใกล้เคียงกันเท่านั้น

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ด้านบริหาร

1. ผู้บริหารองค์กรควรกำหนดแผนชัดเจนในด้านการส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย
2. มหาวิทยาลัยควรมุ่งเน้นด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้มากขึ้น โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น และควรมีการกำหนดสัดส่วน และสนับสนุนทุนวิจัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาให้เกิดความชัดเจนและมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น

3. มหาวิทยาลัยควรมีกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและร่วมกับประชาชนกลุ่มต่างๆ ในการพัฒนาชุมชน และควรมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญในท้องถิ่นหรือภูมิภาค

4. จากการที่กลุ่มตัวอย่างให้คะแนนภาพลักษณ์ด้านบริการวิชาการในด้านส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้และมีความยั่งยืน มีระดับคะแนนน้อยที่สุดจากทุกองค์ประกอบ จึงควรกำหนดกลยุทธ์และนโยบายที่ชัดเจนในการสร้างแรงจูงใจ ให้นักศึกษาให้บริการวิชาการในด้านการส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน โดยเปิดโอกาสให้อาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ออกไปส่งเสริมอาชีพ และจัดการชุมชน และให้เป็นหนึ่งในมาตรฐานของผลงานด้านบริการวิชาการ ในการประเมินผลงาน

5. จากผลการวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยจึงควรส่งเสริมกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ด้านพฤติกรรมของนักศึกษา เช่น การเคารพกฎจราจร การช่วยเหลือกิจกรรมสาธารณประโยชน์แก่ชุมชนรวมถึงการรณรงค์สร้างวัฒนธรรมองค์กรในการเสริมสร้างจริยธรรม ให้มีระเบียบวินัย มีมนุษยสัมพันธ์ รวมทั้งการเสียสละ แก่นักศึกษา

6. เสริมสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรและผู้บริหาร ให้เป็นที่รู้จัก ศรีทธา เชื่อถือ และยอมรับจากชุมชน ในด้านความสามารถ มีอาชีพ เสียสละ

7. กระตุ้นให้บุคลากรและนักศึกษาสนใจรับข่าวสารของมหาวิทยาลัย นโยบายและผลงานของฝ่ายบริหาร ให้เห็นประโยชน์จากการติดตามข่าวสารของฝ่ายประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัย และให้มีช่องทางรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากรและนักศึกษา

8. ให้ความสำคัญกับหน่วยงานประชาสัมพันธ์ ในฐานะที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์องค์กร

ด้านการประชาสัมพันธ์

1. การประชาสัมพันธ์ภายใน

1.1 เผยแพร่ข่าวสาร นโยบาย และข้อเสนอแนะของผู้บริหารแก่บุคลากรทุกระดับ โดยมหาวิทยาลัยควรสื่อสารและประชาสัมพันธ์ให้บุคลากรทุกระดับ เข้าใจทิศทางและเป้าหมายการพัฒนา มหาวิทยาลัย เพื่อให้บุคลากรทุกระดับมีความตื่นตัวในการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเพื่อให้ช่วยกันสร้างภาพลักษณ์องค์กร มีอุดมการณ์ร่วมกัน และเป็นเสมือนสื่อในการสร้างความเข้าใจกับบุคคลภายนอก ให้บุคลากรและนักศึกษาทุกคน ทุกหน่วยงาน เห็นว่า การประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยเป็นเรื่องของทุกคน เพื่อจุดประสงค์ในการพัฒนาองค์กรร่วมกัน

1.2 จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของมหาวิทยาลัยได้แก่ มีรางวัลสำหรับบุคลากรที่สามารถช่วยเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ดีขององค์กร สร้างเครือข่ายประชาสัมพันธ์

ที่เข้มแข็งระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ ในภาคใต้ เผยแพร่ผลงานของบุคลากรให้ทราบระหว่างบุคลากรด้วยกัน นอกเหนือจากเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชน เปิดรับฟังความคิดเห็นและผลสะท้อนกลับ (feedback) จากนโยบายและข่าวต่างๆ ของมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้น

1.3 ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านการประชาสัมพันธ์ ให้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่เสมอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรด้านประชาสัมพันธ์ รวมทั้งควรมีการประชุมปรึกษาหารือและวิเคราะห์ปัญหาในการประชาสัมพันธ์เป็นประจำ

2. การประชาสัมพันธ์ภายนอก

2.1 จะต้องมี การดำเนินการพัฒนาวิธีการประชาสัมพันธ์ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลากหลายวิธี โดยใช้สื่อต่างๆ ที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรเน้นการประชาสัมพันธ์บทบาทของมหาวิทยาลัยด้านการมีความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติ

2.3 มีแผนส่งเสริมภาพลักษณ์องค์กร โดยให้กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัย ประชาชนภายนอกและสื่อมวลชน เข้าใจ เชื่อถือยอมรับ และศรัทธา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในฐานะเป็นสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาภาคใต้

2.4 ควรให้ผู้บริหารได้มีโอกาสในการแถลงข่าวหรือพบปะสื่อมวลชนในเรื่องที่แต่ละท่านรับผิดชอบโดยตรง เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงานในแต่ละด้านของมหาวิทยาลัย

2.5 มีศูนย์รวมข่าวที่ทันสมัย โดยการรวบรวมข่าวสารอย่างเป็นระบบ ระเบียบ เป็นศูนย์ข้อมูลที่พร้อม และมีรายละเอียดในการเผยแพร่ สามารถที่จะให้กับสื่อมวลชนและประชาชนผู้มาติดต่อสอบถาม

3. ด้านการวิจัย

3.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อหารูปแบบที่มีประสิทธิภาพในการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ของมหาวิทยาลัย และเพิ่มความพึงพอใจต่อผลงานและพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัยให้สูงขึ้น

3.2 ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของชุมชนต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยทุกๆ 5 ปี และประเมินผลการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมต่างๆ อย่างสม่ำเสมอทุกปี

บรรณานุกรม

- กุลธิดา ธรรมวิวัฒน์. (2545). การสำรวจภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี : ศึกษาเฉพาะกรณี 19 โรงเรียนในชุมชน. วารสารวิจัยและพัฒนา มจร, 25(2), 131-148.
- กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี. (2547). รายงานสภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปี การศึกษา 2546. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี. (2548). รายงานสภาวะการดำเนินงานทำของบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ความพึงพอใจของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รุ่นปี การศึกษา 2547. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ. (2540). การสร้างและรักษาภาพจน์. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์ (หน้า 83-84). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2548). รายงานผลการประเมินคุณภาพภายในระดับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2546. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ชัยนันท์ นันทพันธ์. (2534). การสื่อสารสถาบันกับการสร้างภาพพจน์: ศึกษากรณีการเคหะแห่งชาติ. วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- นงลักษณ์ อ่อนเครง, บุศริน จันทะแจ่ม, อุทัยวรรณ สุทธิพงษ์, อนุสรณ์ กะณะศิริ, และอัมพา ภาคทวี. (2543). ภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นพมาศ ชีรเวทิน. (2542). การรับรู้ ใน นพมาศ ชีรเวทิน (บรรณาธิการ), จิตวิทยาสังคมกับชีวิต (หน้า 80-99). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประเสริฐชัย ไตรเสถียรพงศ์. (2538). ภาพพจน์ธนาคารพาณิชย์: ศึกษากรณี ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาในเขตอำเภอเมืองชลบุรี. พัฒนบริหารศาสตรบัณฑิต (พัฒนาสังคม) คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพมหานคร
- ปิติ หุ่นจ้อย. (2541). ภาพลักษณ์ของตำรวจท่องเที่ยวในทัศนะของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเมืองพัทยา. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.

- พูลพิลาศ โรจนสุพจน์. (2541). *ภาพลักษณ์พยาบาลของสาธารณชน*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- พงษ์เทพ วรกิจ โภคาทร (2537) *การวิจัยประชาสัมพันธ์*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ๒๕๒๕. (2542). กรุงเทพมหานคร: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- พรทิพย์ พิมลสินธุ์. (2540). การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพพจน์: ก่อน ระหว่างและหลังการตั้งโรงงานอุตสาหกรรม. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), *ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (หน้า 32-50). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- พรทิพย์ พิมลสินธุ์. (2540). ภาพพจน์ความหมายสูงสุดของการประชาสัมพันธ์. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), *ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (หน้า 73-77). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.
- พรพรรณ ชัยมงคล. (2543). *ความรู้ ทศนคติ และการปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดปรัชญาการพยาบาลของผู้บริหารการพยาบาล โรงพยาบาลชุมชน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย, ศิริพร ชัมภลิจิต, และทัศนีย์ นະแส. (2539). *วิจัยทางการพยาบาล: หลักการและกระบวนการ Nursing research: principle and process*. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- โฟกัสทีม. (16 กันยายน 2549). บางจากการ์รันตีคุณภาพ มอ. หนุนผลิตไบโอดีเซลจำหน่าย. *โฟกัสภาคใต้*. Retrieved September 19, 2006, from [http://www.focuspaktai.com/index.php?file=new&obj=news.view\(id=8352\)](http://www.focuspaktai.com/index.php?file=new&obj=news.view(id=8352))
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในสหัสวรรษใหม่. (2543). *เอกสารประกอบการระดมความคิด*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2549). *รายงานผลการดำเนินงานของอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ระหว่างมิถุนายน 2543- มีนาคม 2549*. สงขลา: ไอคิว มีเดีย.
- มาลี หังสพฤกษ์. (2549). *รายงานประจำปี 2547 – 2548 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- รำไพ เลียงจันทร์. (2541). *ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา ตามทัศนะของครูและนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตการศึกษา 12*. วิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- วลักษณ์กมล จ่างกมล และ กุสุมา ภูใหญ่. (2546). *รายงานสรุปผลการศึกษาเรื่อง สภาพแวดล้อมและปัญหาในการดำเนินการประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

วีระวัฒน์ อุทัยรัตน์. (2545). *ภาพลักษณ์ของโรงเรียน*. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิรัช ลภีรัตนกุล. (2535). *การประชาสัมพันธ์ฉบับสมบูรณ์*. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศูนย์ข้อมูลทางประชากร อำเภอหาดใหญ่ (2545) เข้าค้นเมื่อ 31 ธันวาคม 2545 จาก

<http://www.hatyaicity.go.th/>

สุพิน ปัญญาภค. (2540). ภาพพจน์ : การสร้างและรักษา. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), *ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (หน้า 85-87). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.

เสรี วงษ์มณฑา. (2541). ภาพลักษณ์. ใน เสรี วงษ์มณฑา (บรรณาธิการ), *ภาพลักษณ์นั้นสำคัญไฉน* (หน้า 13-16). กรุงเทพมหานคร: บริษัทระพีฟิล์มและโซเท็กซ์ จำกัด.

โสรัตน์ คณิงคิต. (2542). *ภาพลักษณ์ของพยาบาลวิชาชีพตามการรับรู้ของนักศึกษาพยาบาล*.

วิทยานิพนธ์สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2547). *รายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2546*. สงขลา: ห้างหุ้นส่วนสามัญโรงพิมพ์อักษรศิลป์.

สำนักงานประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (2549). *รายงานประจำปีการประเมินคุณภาพ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีการศึกษา 2548*. สงขลา: ห้างหุ้นส่วนสามัญโรงพิมพ์อักษรศิลป์.

อำนวยการ วีรวรรณ. (2540). การแก้วิกฤตการณ์และสร้างภาพพจน์ให้แก่องค์กร. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), *ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (หน้า 88-98).

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก.

อำนวยการ วีรวรรณ. (2540). ทักษะที่มีต่องานประชาสัมพันธ์. ใน พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (บรรณาธิการ), *ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์* (หน้า 117-123). กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์ประกายพริก.

Gazzaniga, M. S. & Healtherton, T. F. (2003). Self and social cognition. *Psychological science* (415-445). New York: W.W. Norton & Company, Inc.

Polit, D. F. & Hungler, B. P. (1999). *Nursing research: Principles and methods*. New York: Lippincott.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด

ข่าวสารด้านบวกที่ได้รับเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามการรับรู้ของกลุ่มต่างๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

ได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในด้านบวกเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมีการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ มีระบบการจัดการศึกษาให้ความรู้ที่มีประสิทธิภาพ การเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง การรักษาพยาบาลทันสมัย สภาพแวดล้อม บรรยากาศดี นักศึกษามีความรู้ความสามารถ มีการจัดอบรมต่างๆ สนับสนุนโครงการมากมาย และปรับปรุงคุณภาพผู้สากล

2. หน่วยงานของรัฐ

ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมกิจกรรมที่ให้ความรู้แก่ประชาชน เช่น การจัดนิทรรศการ รองลงมาคือชื่อเสียงของโรงพยาบาลมีคุณภาพ มีการบริการรักษาพยาบาลที่ดี เป็นสถาบันที่มีการจัดการศึกษาที่ดี ส่งเสริมกิจกรรม ช่วยเหลือประชาชนในสังคม การค้นพบวิทยาการและเทคโนโลยีทันสมัย การรักษาสิ่งแวดล้อม การขยายวิทยเขตสู่ ต.ทุ่งใหญ่และต.ท่าข้าม เป็นแหล่งออกกำลังกาย ค้นพบวิทยาการทันสมัย รักษาสิ่งแวดล้อม และการรับสมัครเข้าศึกษาต่อ

3. ประชาชนทั่วไป

มองภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับโรงพยาบาลมีคุณภาพและให้การรักษาที่ดี เจ้าหน้าที่บริการดี เป็นสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพและมีชื่อเสียง บัณฑิตที่จบการศึกษามีคุณภาพ มีการช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีการจัดประชุมวิชาการ การจัดงานออกร้าน นักศึกษามีวินัย เรียบเก่ง และเป็นสถาบันทันสมัย

4. นักรูทกิจ

ได้รับข่าวสารด้านบวกของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและมีคุณภาพ การจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ทั้งภายนอกและภายในร่วมกับสังคม เช่น การร่วมกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ การศึกษามีศักยภาพ มีคุณภาพ นักศึกษามีคุณภาพ มีวิสัยทัศน์ กล้าคิด กล้าทำ ผู้จบนามีคุณภาพ การคิดค้นใหม่ๆ ในวงการแพทย์ รวมถึงการประชาสัมพันธ์ โครงการต่างๆ การจัดอบรม/สัมมนา ครูอาจารย์มีคุณภาพ และมีการรายงานผลจรรยา

5. นักเรียนมัธยม

ได้รับข่าวสารด้านบวกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ การช่วยเหลือสังคม เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศที่มีชื่อเสียง การจัดการเรียนการสอนมีมาตรฐาน มีอุปกรณ์การเรียน สื่อการสอนที่ทันสมัย สภาพแวดล้อมสวยงาม เป็นศูนย์กลางด้านวิชาการที่สำคัญของชุมชนภาคใต้ มีแผนแนวการศึกษาต่อ ส่งเสริมกิจกรรม นักศึกษาเก่ง นักศึกษารุ่นพี่รุ่นน้องคอยช่วยเหลือกัน และมีงานทำเมื่อสำเร็จการศึกษา

6. สื่อมวลชน

ได้รับข่าวสารด้านบวกเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมด้านวิชาการ และผลงานวิจัย การทำประโยชน์ต่อส่วนรวม การใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์ ได้ทราบความเคลื่อนไหวด้านวิชาการใหม่ๆ การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์ การรับสมัครงาน การจัดงานเกษตร

ข่าวสารด้านลบที่ได้รับเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามการรับรู้ของกลุ่มต่างๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

ได้รับข่าวสารด้านลบเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยมากที่สุดเกี่ยวกับความประพฤติของนักศึกษาไม่เหมาะสม เช่น เที่ยวกลางคืน อยู่กินในหอพัก การโจรกรรมและความไม่ปลอดภัย การให้บริการเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่เป็นกลางทางวิชาการ มีความเป็นอัตตาสูง โรงอาหารและห้องน้ำ ไม่สะอาด

2. หน่วยงานของรัฐ

ได้รับข่าวสารด้านลบเกี่ยวกับพฤติกรรมไม่เหมาะสมของนักศึกษา การจราจรในสถาบัน การจับผิดรถจักรยานยนต์ ไม่ถูกกฎระเบียบวินัยจราจร ให้นักศึกษาแพทย์ที่ไม่ชำนาญรักษาผู้ป่วย การอยู่อย่างแยกส่วน และการเอาเปรียบในการซื้อที่ดินจากชาวบ้านในการขยายวิทยาเขต การติดต่อประสานงานที่ยุ่งยากล่าช้า สื่อข้อมูลลำเอียงอาจมีผลประโยชน์มาเกี่ยวข้อง

3. ประชาชนทั่วไป

ได้รับข่าวสารด้านลบเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ชิงกระเป๋าบริเวณช่องเขา (ถนนสุขสารรังสรรค์) การโจรกรรมรถจักรยานยนต์ ความล่าช้า ในการให้บริการ ไม่ค่อยดูแล และไม่มีส่วนร่วมกับคนในท้องถิ่น บุคลากรและนักศึกษาไม่สนใจรับข่าวสารภายนอกของท้องถิ่น การทะเลาะวิวาทของนักศึกษา นักศึกษาถือตัว วางตัวเองสูง แพทย์ผู้ชำนาญมีน้อย มีแพทย์ใหม่ขาดประสบการณ์ ที่จอครณน้อย

4. นักรูทกิจ

ได้รับข่าวสารด้านลบเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา เช่น การเที่ยวเตร่ การแต่งกาย ความเป็นอยู่ หรือการอยู่ด้วยตนเองของนักศึกษา ไม่ค่อยมีการประชาสัมพันธ์ ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน การโจรกรรมรถ สถานที่กว้างไม่มีป้ายบอกที่ชัดเจน มีนักศึกษาแพทย์ฝึกหัดในโรงพยาบาลจำนวนมาก ความขัดแย้งของมหาวิทยาลัยกับชุมชน

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

ได้รับข่าวสารด้านคุณภาพของนักศึกษาค่อนข้างต่ำ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษาและเหตุการณ์ความไม่สงบที่วิทยาเขตปัตตานีมีความรุนแรง การรับน้องรุนแรง ราคาค่าเช่าของหอพักมีราคาสูงเกินไป นักศึกษาทำกิจกรรมน้อย สอบเข้ายาก รับจำนวนน้อย เรียนยาก เครียด และบางครั้งต้องเรียนถึงค่ำๆ มีดๆ

6. สื่อมวลชน

ได้รับข่าวสารด้านนักวิชาการไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควรในการนำเสนอข่าว และความไม่โปร่งใสในการบริหารจัดการ

ความต้องการข้อมูลข่าวสารจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

ต้องการข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือรายละเอียดของแต่ละคณะ วิชาที่เรียนและหน่วยกิต ทู่น การวิจัย สุขภาพและความก้าวหน้าทางการแพทย์ การให้บริการของโรงพยาบาล การบริการชุมชนการพัฒนาพื้นที่ใน ม.อ ความรู้ทั่วไป

2. หน่วยงานของรัฐ

ต้องการข้อมูลข่าวสารด้านการศึกษามากที่สุด รองลงมาคือการจัดกิจกรรมในมหาวิทยาลัย การช่วยเหลือสังคม การรักษาพยาบาลและการแพทย์ การประชุม อบรมสัมมนา การพัฒนาองค์กร ข่าวสุขภาพอนามัย เศรษฐกิจ นิทรรศการที่เกิดประโยชน์กับชุมชน เศรษฐกิจ การเมืองภายในและภายนอก อำเภอลาดใหญ่ ผลกระทบต่อชุมชนในการทำกิจกรรมต่างๆ ข่าวสารบริการชุมชนด้านอาชีพ ประชาพิจารณ์

3. กลุ่มประชาชนทั่วไป

ต้องการข้อมูลข่าวสารการรักษาพยาบาล การบริการของสถานพยาบาลๆ เช่น การรักษาฟรี บัตรสุขภาพรักษาโรคอะไรได้บ้าง การจัดการศึกษา จัดหางานและการรับสมัครเข้าทำงาน การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ส่งเสริมความรู้แก่ชุมชน การรักษาสุขภาพพื้น โรงเรียนสาธิต ม.อ. (โรงเรียน มอ.วิถยานุสรณ์)

4. นักธุรกิจ

ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเปิดอบรม สัมมนาในด้านต่างๆ สำหรับบุคคลภายนอก ในวันเสาร์-อาทิตย์มากที่สุด รองลงมาคือหลักสูตรการเรียนการสอน การพัฒนาระบบการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการเรียน และการรับสมัครงาน บริการทางการแพทย์และข่าวสารด้านสุขภาพอนามัย เช่น การออกกำลังกาย กิจกรรมเพื่อสังคม และสิ่งแวดล้อมที่ต่อเนื่องและเห็นผลชัดเจน การจัดนิทรรศการต่างๆ กิจกรรมบันเทิงที่ ม.อ.จะจัด เศรษฐกิจของจังหวัดสงขลา

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

ต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหว ความเป็นไปในมหาวิทยาลัย การศึกษาต่อและรายละเอียดของคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัย และประกอบอาชีพอย่างไร คณะสอบเข้าโครงการอบรมความรู้ การจัดกิจกรรมเสริมทักษะแก่นักเรียน สถานการณ์ภาคใต้ ผลงานของนักศึกษาคณะต่างๆ

6. สื่อมวลชน

ต้องการข่าวสารที่สามารถให้ความรู้และเป็นประโยชน์กับชาวบ้าน งานวิจัยของคณะต่างๆ รวมทั้งผลการทดลองค้นคว้าสิ่งใหม่ๆ กิจกรรมภายในของมหาวิทยาลัยและกิจกรรมที่จัดร่วมกับชุมชน งานวิจัย ความก้าวหน้าในด้านต่างๆ ผลการทดลองค้นคว้าสิ่งใหม่ๆ การประชุมสัมมนา ความเคลื่อนไหวของนักศึกษาแต่ละคณะ ความสำเร็จของนักศึกษาในด้านอาชีพและผลงาน และต้องการข่าวสารล่วงหน้าในการจัดกิจกรรม ข้อคิดเห็นของมหาวิทยาลัยที่มีต่อความเคลื่อนไหวต่างๆ ของท้องถิ่นในฐานะ นักวิชาการท้องถิ่น

การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

ต้องการให้มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยโดยผ่านทางสื่อวิทยุมากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ เว็บไซต์ แผ่นพับ ป้ายประกาศ หนังสือพิมพ์ เอกสารแจกจ่าย และสารมหาวิทยาลัย ตามลำดับ

2. หน่วยงานของรัฐ

ต้องการให้มีการเผยแพร่ทางสื่อวิทยุ มากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ เว็บไซต์ และหนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

3. ประชาชนทั่วไป

ต้องการให้มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยโดยผ่าน ทางสื่อวิทยุมากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ และสื่อบุคคล รวมทั้งจัดหาบุคคลหรือนักศึกษาที่กำลังศึกษาไปประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ

4. นักธุรกิจ

ต้องการให้มหาวิทยาลัยมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยโดยผ่านทางสื่อวิทยุมากที่สุด รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์ และเว็บไซต์ ตามลำดับ

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

ต้องการให้มีการเผยแพร่ทางเว็บไซต์ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ แผ่นพับแผ่นปลิว และการออกพื้นที่แนะนำตามโรงเรียน หากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจในการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จะทำให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้องและแม่นยำมากกว่าการได้ยินได้ดูจากที่อื่นๆ

6. สื่อมวลชน

ต้องการให้มีการเผยแพร่ข่าวสารทางสื่อทุกประเภทแบบบูรณาการ รวมทั้งจัดเวทีสัมมนาเกี่ยวกับเหตุการณ์ในท้องถิ่น การแถลงข่าวผลงานของมหาวิทยาลัย วิทยุ ม.อ. สื่อบุคคล หนังสือพิมพ์ ส่วนกลางและท้องถิ่น และใบปลิว ตามลำดับ

ข้อดี ข้อด้อย และข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์

ข้อดีด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สามารถจำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

เห็นว่าได้ทราบข่าวสารความเคลื่อนไหวของมหาวิทยาลัยทำให้รู้จักมหาวิทยาลัยมากขึ้น และรับทราบข้อมูลได้รวดเร็ว มีกิจกรรมให้บุตรหลาน ส่งเสริมด้านการศึกษาต่อ ส่งเสริมความรู้ด้านธุรกิจ น่าสนใจ

2. หน่วยงานของรัฐ

เห็นว่าทำให้ประชาชนได้รับข่าวสารของมหาวิทยาลัยทั่วถึง ทำให้เกิดแหล่งความรู้รวดเร็วชัดเจน ลดช่องว่างความไม่เข้าใจ บุคคลภายนอกเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น

3. ประชาชนทั่วไป

มองว่ามีการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารที่มีประโยชน์ของมหาวิทยาลัยมากขึ้น วิทยุ ม.อ. เข้าถึงประชาชน ทำให้ชุมชนได้รับรู้กิจกรรมต่างๆ ที่มีในมหาวิทยาลัย ได้รับรู้การมีส่วนร่วมของมหาวิทยาลัยต่อชุมชน

4. นักธุรกิจ

เห็นว่ามีการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนดี ช่วยให้ประชาชนภายนอกได้รู้ความเป็นอยู่ข้างใน ทำให้ทราบถึงกิจกรรมที่ทำเพื่อสังคม ได้รับข่าวสารที่ถูกต้อง มีสื่อหลากหลาย เสนอข่าวสม่ำเสมอ มีสถานี

วิทยุของตนเองเสนอข่าวสาร ได้วงกว้าง ใช้ป้ายขนาดใหญ่เห็นชัด สถานที่ติดตั้งก็เอาที่เด่นชัดสะดุดตา ทำให้ผู้สนใจได้ทราบโดยทั่วกัน

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

เห็นว่ามี การประชาสัมพันธ์ได้ทั่วถึง ข้อมูลข่าวสารรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องของมหาวิทยาลัย ทำให้ได้รู้จักมหาวิทยาลัยมากขึ้น มีรายละเอียดที่ชัดเจนและน่าสนใจทุกขณะ

6. สื่อมวลชน

เห็นว่ามี การประชาสัมพันธ์ให้สื่อมวลชนทราบอยู่เสมอทำให้รู้จักกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ผู้บริหารและฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นกันเอง และควรเพิ่มการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบการจัดกิจกรรมร่วมกับหน่วยงานในท้องถิ่นหรือชุมชนหรือระดับประเทศ มีข่าวและมีการแถลงข่าวบ่อยมากขึ้น

ข้อค้อย ด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สามารถจำแนกตามกลุ่มต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ยังไม่ค่อยทั่วถึง ข่าวสารมีน้อย ไม่ชัดเจน ได้รับข่าวสารล่าช้า และข้อมูลไม่แน่นอน

2. หน่วยงานของรัฐ

เห็นว่าได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง มีการประชาสัมพันธ์น้อย ข้อมูลไม่ปัจจุบันและไม่น่าสนใจ

3. ประชาชนทั่วไป

เห็นว่าประชาสัมพันธ์น้อย ไม่ทั่วถึง ชุมชนนอกเมืองไม่ได้รับข่าวสาร คนในชุมชนรู้จักในแง่ของสถานพยาบาลไม่รู้จักกิจกรรมอย่างอื่น ป้ายผ้าติดประกาศแต่ในเมือง ไม่ติดนอกเมือง ชุมชนนอกเมืองไม่ได้รับข่าวสาร

4. นักธุรกิจ

มองว่าขาดการประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึง ทำให้ทราบถึงกิจกรรมน้อย ข่าวสารน้อยในบางเรื่อง และตีเฉพาะวิทยุ ประชาสัมพันธ์ในสื่ออื่นยังน้อยเกินไป ประชาสัมพันธ์บางครั้งทำเฉพาะในมหาวิทยาลัย คนภายนอกไม่รับรู้ทันเหตุการณ์ มาทราบเมื่อหมดเขต (รับสมัคร) แล้ว

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

การประชาสัมพันธ์ภายนอกยังไม่ทั่วถึง เนื้อหาข่าวสารไม่ชัดเจนและประชาสัมพันธ์ล่าช้า คัทเอท์ส่วนมากเกี่ยวกับโรงพยาบาล ไม่มีข่าวสารใหม่ๆ

6. สื่อมวลชน

เห็นว่าข่าวไม่หลากหลาย ยังมีน้อย ภาพยังมีน้อย เนื้อหาและประเด็นเน้นวิชาการ ขาดแก่การนำเสนอ ไม่ประสานกับสื่อมวลชนสาขาต่างๆ ขาดการสร้างเครือข่ายกับองค์กรระดับประเทศเพื่อการ

ประชาสัมพันธ์ ข่าวที่แสดงบทบาทความเป็นผู้นำของสถาบันวิชาการท้องถิ่นไม่ชัดเจนและมีน้อย การใช้สื่อโทรทัศน์จากส่วนกลางยังมีน้อย

ข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สามารถจำแนกตามกลุ่มต่างๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

เสนอแนะว่าการประชาสัมพันธ์ควรมีความหลากหลายและทั่วถึง ควรอธิบายด้วยคำง่ายๆ ควรมีจุดประชาสัมพันธ์แต่ละคณะ และให้คนภายนอกได้ใช้บริการและมีส่วนร่วม

2. หน่วยงานของรัฐ

เสนอแนะว่าควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ให้มีรูปแบบที่หลากหลายให้องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม ควรมีวารสารส่งให้หน่วยงานราชการ ควรมีวารสารประชาสัมพันธ์ให้ อบต.อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ควรให้ความสำคัญกับชุมชนข้างเคียง ประชาสัมพันธ์จากทุกคณะแต่ให้เกิดการรวมศูนย์เป็นหนึ่งเดียว จะได้แข็งแกร่งมากขึ้น

3. ประชาชนทั่วไป

เสนอแนะว่าควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ควรเสนอข่าวสารทั่วไป และควรกระจายให้ทั่วทั้งประเทศ โดยใช้ทุกสื่อ

4. นักธุรกิจ

เสนอแนะว่าควรมีการประชาสัมพันธ์ที่หลากหลาย ร่วมกับองค์กรของรัฐหรือเอกชนในการทำสื่อร่วมกัน จัดการวางแผนการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้มากและทั่วถึงกว่านี้ เมื่อเกิดเหตุที่เกี่ยวข้องกับประชาชนน่าจะมีการวิเคราะห์ข้อมูล

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

เสนอแนะว่าควรประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง ประชาสัมพันธ์ให้หลากหลายทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ข่าวสารควรทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ออกพื้นที่แนะนำตามโรงเรียน ให้บุคลากรช่วยกันประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของ ม.อ. ประชาสัมพันธ์ให้กว้างขวางโดยเฉพาะภาคอื่นๆ จัดหน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่เข้าไปในชุมชน

6. สื่อมวลชน

เสนอแนะให้บางคณะที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสเผยแพร่ข่าวสู่สาธารณชนได้ประชาสัมพันธ์ ควรมีภาพและกิจกรรมพร้อมทั้งภาพผลงานและข่าว ควรเสนอผลงานวิจัยและ กิจกรรมช่วยเหลือชุมชน ควรประสานกับสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ให้มากกว่านี้ จัดเวทีระดมความคิดเห็นต่อเหตุการณ์ต่างๆ ในท้องถิ่นโดยให้ประชาชน นักศึกษา สื่อมวลชน ได้มีส่วนร่วม โดยสร้างภาพของมหาวิทยาลัยเพื่อมวลชนที่จะช่วยตอบทุกปัญหาในท้องถิ่นได้จัดประชุมร่วมกับสื่อมวลชนท้องถิ่นให้บ่อยครั้งเพื่อปรับปรุงให้เข้ากับสถานการณ์ อยากให้พัฒนาตัวเองเป็นศูนย์ข้อมูลกลางที่ถูกต้องเป็นกลางของ

ท้องถิ่นที่หากใครต้องการรู้เรื่องภาคใต้สามารถมาหาได้ที่ ม.อ. ควรเพิ่มงบประมาณ บุคลากรด้าน
ประชาสัมพันธ์ และพัฒนาการใช้สื่อพื้นบ้านเพื่อเข้าถึงชุมชน

สิ่งแรกที่ท่านนึกถึงเมื่อเอ่ยถึงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

นึกถึงโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง การจัดการศึกษา ความสะดวกในการเดินทาง
คณะแพทยศาสตร์ หอสมุดคุณหญิงหลงฯ

2. หน่วยงานของรัฐ

นึกถึงโรงพยาบาล มหาวิทยาลัย และคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งความรู้
แหล่งข้อมูลด้านต่างๆ แหล่งให้ความช่วยเหลือ

3. ประชาชนทั่วไป

นึกถึงโรงพยาบาล มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับมีมาตรฐานและมหาวิทยาลัยอันดับ
หนึ่งของภาคใต้

4. นักธุรกิจ

นึกถึงโรงพยาบาล มหาวิทยาลัย ความเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ สถานรักษามี
มาตรฐาน นักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ และโรงยิมเนเซียม

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

นึกถึงสถานศึกษาเป็นมหาวิทยาลัย โรงพยาบาล พระบิดา ตึกฟักทอง อย่างน้ำใน ม.อ. การจัด
งานเกษตร งานวิทยาศาสตร์

6. สื่อมวลชน

นึกถึงโรงพยาบาล การรักษาพยาบาล สถานศึกษาคุณภาพ มหาวิทยาลัย แห่งแรกของภาคใต้
เป็นที่ยอมรับของคนในท้องถิ่น คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ศักยภาพของนักศึกษาที่จบ
ออกไปมีความสามารถและมีงานทำ

ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ทำประโยชน์อะไรให้แก่ท่านหรือชุมชนท้องถิ่นบ้าง

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ให้บริการด้านสุขภาพ เป็นแหล่งให้ความรู้และค้นคว้า
ข้อมูล มีกิจกรรมที่น่าสนใจ รักษาสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ช่วยเหลือสังคมสร้างงานวิจัยที่ดี ให้บริการ
สุขภาพ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ รักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (โอท็อป)
มีสถานที่ออกกำลังกายให้กับชุมชน และเป็นผู้นำชุมชน

2. หน่วยงานของรัฐ

เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ให้ความรู้แก่ประชาชน เป็นโรงพยาบาลท้องถิ่น ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นภาคใต้และภูมิภาคอื่น จัดกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ สร้างเสริมสุขภาพ ส่งเสริมอาชีพให้ชุมชน และจัดกิจกรรมดูแลผู้สูงอายุ

3. ประชาชนทั่วไป

เห็นว่า มีโรงพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการรักษา ราคาไม่แพง ดูแลคนไข้ดี เปิดกว้างในการให้บริการ เป็นมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงและคุณภาพ พัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ให้การศึกษาแก่นุเคราะห์หลานในภาคใต้เพื่อดำเนินชีวิตในอนาคต สนับสนุนผลงานวิจัย ดูแลสิ่งแวดล้อม ช่วยเหลือผู้ประสบภัย และช่วยให้ชาวใต้มี หน้ามีตา ตามลำดับ

4. นักธุรกิจ

เห็นว่า เป็นแหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ให้การรักษาพยาบาล ให้ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกาย วิจัยและพัฒนา ไม่ต้องส่งลูกหลานเข้าเรียนในกรุงเทพฯ ช่วยเหลือผู้ประสบภัย จัดงานด้านวิชาการ

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ให้ความรู้ การศึกษา รองลงมาคือช่วยเหลือชุมชนท้องถิ่น และสังคม รักษาพยาบาล สนับสนุนงานวิจัย สร้างบุคลากรคุณภาพ ช่วยเหลือชาวบ้านที่เดือดร้อน เป็นสื่อกลางในการประสานงานกับชาวบ้าน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม งานเกษตร ช่วยให้ประชาชนได้ขายของ มีการจัดตลาดนัดวิชาการ และตลาดแรงงาน

6. สื่อมวลชน

เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีการส่งทีมบุคลากรและนักศึกษา เข้าไปช่วยผู้ประสบภัยสึนามิ ช่วยให้ความรู้ภายในชุมชนในท้องถิ่นได้ดี ช่วยเหลือด้านเทคโนโลยีที่สามารถนำมาปรับใช้กับชุมชนได้ สร้างบัณฑิตรับใช้สังคม ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพเข้าไปพัฒนาท้องถิ่น บริการวิชาการ อนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สิ่งที่ท่านคาดหวังว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรมีบทบาทหรือส่งเสริมกิจกรรมใดบ้าง

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

คาดหวังให้จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ มีบทบาทด้านการศึกษา ช่วยเหลือสังคม จัดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ พัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมธุรกิจ SME ศาสนา ช่วยคนยากจน ให้ความรู้ผู้ที่มีประโยชน์แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสเรียน ตามลำดับ

2. หน่วยงานของรัฐ

คาดหวังให้ช่วยเหลือสังคม ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ส่งเสริมสุขภาพ และการสาธารณสุข มีเทคโนโลยีสมัยใหม่ ฝึกอบรมอาชีพ มีการวิจัย วิชาการ ส่งเสริมการเกษตร ตามลำดับ

3. ประชาชนทั่วไป

คาดหวังให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษากับชุมชนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาช่วยเหลือชุมชน จัดหน่วยพยาบาลเคลื่อนที่ ตรวจสอบสุขภาพและให้ความรู้คนในท้องถิ่น ด้านอาชีพ ด้านเกษตร สุขภาพ และศิลปวัฒนธรรม ช่วยเหลือคำปรึกษาพยาบาลแก่ผู้ยากไร้ เปิดบริการห้องสมุดให้ประชาชนทั่วไปเข้าไปใช้บริการ กิจกรรมส่งเสริมผู้สูงอายุ ให้โควตานักเรียนมากขึ้น จัดกิจกรรมเพื่อให้คนนอกได้เข้าร่วมกิจกรรม มาเยี่ยมชมเพื่อรู้ปัญหาประชาชน มีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก และส่งเสริมจริยธรรมหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้นักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ตามลำดับ

4. นักรุกิจ

คาดหวังให้จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ พัฒนาผู้เรียน ส่งเสริมวัฒนธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เปิดประชุม อบรม ให้ความรู้ด้านต่างๆ จัดกิจกรรมสำหรับเด็กในวันเสาร์และอาทิตย์ ร่วมกิจกรรมกับสังคม ฆรงรงค์เรื่องยาเสพติด ส่งเสริมกีฬา จัดตลาดนัดปลอดสารพิษ ราคาสมเหตุสมผล และเป็นผู้นำเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารให้กับชุมชน

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

คาดหวังให้ส่งเสริมการศึกษา ช่วยเหลือชุมชน ส่งเสริมกีฬา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม คนตรีสากล เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นศูนย์รวมการศึกษา จัดนิทรรศการทางวิชาการต่างๆ พัฒนาชุมชน ฝึกอาชีพ มีการเปิดติวจากพี่ๆ ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และทำให้ภาคได้เป็นหนึ่งเดียว โดยไม่แบ่งศาสนา เชื้อชาติ ตามลำดับ

6. สื่อมวลชน

คาดหวังให้ส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นภาคใต้ให้คงไว้ ให้ความรู้และเทคโนโลยี เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เชื่อถือได้ เป็นแหล่งถักนกรองข้อมูลข่าวสารเหตุการณ์ต่างๆ

ภาพลักษณ์ทางบวกของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

มองภาพลักษณ์ทางบวกคือมีชื่อเสียง ร่องลงมาคือ เป็นแหล่งให้การศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ โรงพยาบาลมีคุณภาพ มีการรักษาที่ดี ครบครัน ช่วยเหลือชุมชน

2. หน่วยงานของรัฐ

มองภาพลักษณ์ทางบวกเป็นสถาบันชั้นนำของภาคใต้ รองลงมาคือมีโรงพยาบาลที่ทันสมัยและมีชื่อเสียง ช่วยเหลือสังคม พลิตนัศึกษามีคุณภาพ

3. ประชาชนทั่วไป

มองภาพลักษณ์ทางบวกคือเป็นโรงพยาบาลให้การรักษาที่ดี มีคุณภาพ รองลงมาเป็นการจัดการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพ โคงดัง

4. นักธุรกิจ

มองภาพลักษณ์ทางบวกด้านการจัดการศึกษา การรักษาพยาบาล เครื่องมือทันสมัย เป็นที่ยอมรับทางวิชาการ มีอาจารย์และแพทย์เก่ง เป็นมหาวิทยาลัยประจำภาคใต้ และเปิดกว้างให้ทุกคนเข้าไปใช้

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

มองภาพลักษณ์ทางบวกว่าเป็นมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง เป็นอันดับหนึ่งของภาคใต้ มีคุณภาพด้านการจัดการศึกษา ผู้สอนมีคุณภาพ รองลงมาเป็นสภาพแวดล้อมเอื้อต่อการศึกษาศึกษา สื่อการเรียนทันสมัย เน้นศิลปวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในมหาวิทยาลัย ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความสามารถ ให้การรักษาดี พัฒนาชุมชน อุปรกรณ์ สื่อการเรียนรู้อันทันสมัย และผู้คนเป็นมิตร

6. สื่อมวลชน

มองภาพลักษณ์ทางบวกว่ามีบริการด้านวิชาการ

ภาพลักษณ์ทางลบของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

ความประหลาดใจของนักศึกษาไม่เหมาะสม รองลงมาเป็นคะแนนการสอบเข้ามหาวิทยาลัยค่อนข้างต่ำ ระบบการบริการของโรงพยาบาลช้าเกินไป และความไม่ปลอดภัย การโจรกรรมในมหาวิทยาลัยตามลำดับ

2. หน่วยงานของรัฐ

การเป็นผู้นำในสังคมยังมีน้อย พฤติกรรมนักศึกษาไม่เหมาะสม ฟุ้งเฟ้อ การช่วยเหลือสังคมยังมีไม่มากนัก และแบ่งพรรคแบ่งพวก ไม่มั่นใจว่า ม.อ.จะรักษาผู้ป่วยหรือเพื่อนการเรียนการสอนของแพทย์ ไม่สนใจสังคม เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ตามลำดับ

3. ประชาชนทั่วไป

ความล่าช้าในการรักษาพยาบาล การลักขโมยรถ ไม่ส่งข่าวให้ประชาชน และไม่สนใจชุมชน

4. นักธุรกิจ

ให้ชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วมน้อยมาก ความไม่ปลอดภัยโดยเฉพาะกลางคืน พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา เช่น ชายหญิงเดินจับมือกัน การแต่งกายรัดรูปและสั้นเกินไป เป็นแหล่งมั่วสุม เกมออนไลน์ ชัดแย้งกันเอง โดยเฉพาะเรื่องท่อแก๊ส บุคลากร ม.อ.แข่งคิวชาวบ้านในการซื้อสินค้า ตลาดเกษตร การแบ่งแยกระหว่างวิทยาเขต และระบบจราจร

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

การแสดงออกที่ไม่เหมาะสม เช่น สูบบุหรี่ ดื่มสุราของนักศึกษา คุณภาพของนักศึกษาค่ำ การบริการของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลไม่มีประสิทธิภาพ ยังห่างชั้นกับมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ เรียนยาก สอบยาก โคนรีไทร์ง่าย และการจราจรติดขัด ตามลำดับ

6. สื่อมวลชน

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างภาครัฐกับชุมชน โดยเฉพาะกรณีท่อแก๊ส และการไม่เปิดตัว หรือไม่กล้าแสดงความเห็นของอาจารย์ถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น

การแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบของมหาวิทยาลัย

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

เห็นว่าควรแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบ โดยจัดระเบียบ โรงพยาบาล ส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารด้านการศึกษา เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม และสอดคล้องดูแลนักศึกษาที่มีปัญหา

2. หน่วยงานของรัฐ

เห็นว่าควรแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบโดยประชาสัมพันธ์ออกสู่สังคมให้มากกว่านี้ ดูแลสังคมภายนอก จัดที่จอดรถเพิ่มขึ้น แสดงบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคม เปิดกว้างให้สังคมภายนอกได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงภาพลักษณ์ ลดการให้นักศึกษาแพทย์ฝึกหัดผู้ป่วย จัดกิจกรรมวิชาการอย่างต่อเนื่อง เข้าถึงประชาชนในระดับรากแก้วให้มากกว่านี้ ให้นำบุคลากรนักศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม มีบทบาทในการชี้นำสังคมดังเช่น ศ.นพ.ประเวศ วะสี หรือ พวกขาประจำ และร่วมมือกับท้องถิ่นในการแก้ปัญหา ไม่ใช่ทุกรื่องโยนให้เป็นภาระของท้องถิ่น

3. ประชาชนทั่วไป

เห็นว่าควรแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบ โดยจัดระบบรักษาความปลอดภัย ดูแลทรัพย์สินประชาชน กระจายข่าวสารให้ทั่วถึง อบรมการให้บริการประชาชน ทำงานให้รวดเร็วกว่านี้ เข้าถึงชุมชน

4. นักธุรกิจ

เห็นว่าควรแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบโดยประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวของมหาวิทยาลัย ให้ทั่วถึง เข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนเพื่อรับทราบปัญหาและหาทางแก้ไข ปรับปรุงความเป็นอยู่ของ

นักศึกษา ควรจัดการจราจรให้เป็นระบบ ควรมีการควบคุมการใส่หมวกกันน็อค และนั่งมอเตอร์ไซด์ซ้อนสาม ปลุกสร้างจิตสำนึกและความเป็นเอกภาพให้กับทุกคน

5. นักเรียนมัธยม

เห็นว่าควรแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบโดยปรับปรุงการจราจร จัดกิจกรรมใหม่ๆ ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกคณะมีผลงาน 1 คณะ 1 ผลงาน ปรับปรุงการคัดเลือกเข้าศึกษา เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพ ยกเลิกระบบวีโหนด์ จัดสร้างอาคารเรียน หอพักให้เพียงพอต่อนักศึกษา ดูแลสถานที่ให้น่าเรียน และปรับปรุงความสะอาดของแหล่งต่างๆ

ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการสร้างภาพลักษณ์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จำแนกตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. ผู้ปกครอง

ให้ข้อมูลด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง รวดเร็ว ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานเพิ่มขึ้น พัฒนาการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพ ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ เพิ่มความปลอดภัยในแก่นักศึกษา และประชาชน ส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาชุมชน สอดส่องดูแลนักศึกษาที่มีปัญหา อบรมศีลธรรมให้กับนักศึกษา ให้นักศึกษารักนวลสงวนตัว กระตุ้นให้นักศึกษาตื่นตัวด้านการศึกษาและให้บุคลากรทุกคนช่วยกันประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของ ม.อ.

2. หน่วยงานของรัฐ

ให้จัดกิจกรรมทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง จัดให้มีป้ายบอกทางแสดงตำแหน่งของตึกต่างๆ มีส่วนร่วมกับสังคม ประชาสัมพันธ์ความเคลื่อนไหวของมหาวิทยาลัย พัฒนาการเรียนการสอน และเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคม

3. ประชาชนทั่วไป

ให้แก้ปัญหาจราจร อบรมการ ให้บริการ ทำงานให้รวดเร็วกว่า และกระจายข่าวสารให้ทั่วถึง

4. นักธุรกิจ

ส่งเสริมให้มีความรักสถาบัน การศึกษาและหน่วยงานภายใต้ชื่อ ม.อ. อบรมจริยธรรม คุณธรรม นักศึกษา ออกโทรทัศน์ให้มากขึ้น นำเสนอภาพลักษณ์ที่สังคมเห็นได้ ให้ความร่วมมือหน่วยงานและชุมชน การออกค่ายพัฒนาชุมชน ควรไปช่วยโรงเรียนที่ถูกเผา และควรออกมาจัดกิจกรรมนอกสถานที่

5. นักเรียนมัธยมศึกษา

ให้ควบคุมพฤติกรรมนักศึกษา ปรับปรุงสภาพการจราจร และออกกฎให้เคร่งครัด ปรับปรุงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้สร้างผลงานสู่ชุมชนจากความรู้ที่ได้เรียนมา เป็นตัวแทน

จัดงานระดับประเทศ พัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้ได้แข่งขันในระดับสูงขึ้นเรื่อยๆ ประเมินและติดตามงานของบัณฑิตที่จบแล้ว ห้องสมุดไม่ควรเก็บเงิน

6. สื่อมวลชน

ให้จัดกิจกรรมที่ดึงชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น สร้างเครือข่ายพันธมิตรกับองค์กรต่างๆ และใช้สื่อมวลชนให้เป็นประโยชน์กว่าที่เป็นอยู่

ภาคผนวก ข

ใบเชิญชวนเข้าร่วมการวิจัย

เรียน ท่านผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยดิฉันได้รับอนุญาตจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น” โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้คือ

1. เพื่อค้นหาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตามการรับรู้ของชุมชนท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่เหมาะสมอย่างยิ่งในการที่จะให้ข้อมูลและความคิดเห็นที่จะเป็นประโยชน์สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้นจึงขอรบกวนเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามด้วย

=

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม อนึ่งท่านโปรดให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกที่แท้จริง โดยผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลและความคิดเห็นที่ท่านได้ตอบนั้นจะเก็บเป็นความลับ และในการวิเคราะห์ผลนั้นจะรายงานในภาพรวม และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

นางวารภรณ์ ชวพงษ์

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ก

เครื่องมือการวิจัย

ความคิดเห็นชุมชนท้องถิ่นที่มีต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์

- 1.1 เพศ () ชาย () หญิง
- 1.2 อายุ () น้อยกว่า 26 ปี () 26-30 ปี () 31-35 ปี () 36-40 ปี
 () 41-45 ปี () 46-50 ปี () มากกว่า 50 ปี
- 1.3 ระดับการศึกษาสูงสุด
() ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	() มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
() ปวช./ปวส./อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	() ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
() ปริญญาโท	() ปริญญาเอก
() อื่นๆ โปรดระบุ.....	
- 1.4 ลักษณะหน่วยงานของท่าน โปรดระบุ
- 1.5 ตำแหน่งงานของท่าน () ระดับสูง () ระดับกลาง () ระดับปฏิบัติงาน
- 1.6 อายุงานของท่าน () 1-5 ปี () 6-10 ปี () 11-15 ปี
 () มากกว่า 20 ปี
- 1.7 โดยลักษณะธุรกิจหรือตำแหน่งของท่านแล้วเกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์หรือไม่
() เกี่ยวข้องโดยตรง	กล่าวคือ.....
() เกี่ยวข้องบางส่วน	กล่าวคือ.....
() ไม่เกี่ยวข้องเลย	

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร

2.1 ปัจจุบันท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์หรือไม่

- () เคยได้รับ () ไม่เคยได้รับ

2.2 ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์จากสื่อใดบ้าง

- () โทรทัศน์ () หนังสือพิมพ์ () วิทยุ () นิตยสาร

() สื่อบุคคลไปรษณู.....

() สื่อของมหาวิทยาลัย สารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปสเตอร์/แผ่นพับ

Web Site ชาววิทยาเขต คัทเอ้าท์

() สื่ออื่นๆ ไปรษณู.....

2.3 โดยส่วนใหญ่ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ บ่อยครั้งเพียงใด

- () 1-7 วัน/ครั้ง () 1-3 สัปดาห์/ครั้ง () 1-2 เดือน/ครั้ง () มากกว่า 3 เดือน/ครั้ง

2.4 ข่าวสารด้านบวกและด้านลบที่ท่านได้รับเกี่ยวกับอะไรบ้าง

ข่าวสารด้านบวก	ข่าวสารด้านลบ
1.	1. =
2.	2.

2.5 ท่านต้องการได้รับข้อมูลข่าวสารอะไรบ้างจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

(2).....

2.6 ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรจะเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อ/วิธีการใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

(1).....

(2).....

2.7 ข้อดี ข้อด้อย และข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์ผลงานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ข้อดีด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

(2).....

ข้อด้อยด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

(2).....

ข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

(2)

ส่วนที่ 3 ภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.1 เมื่อเอ่ยถึง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ท่านนึกถึงอะไรเป็นครั้งแรก

.....

3.2 โปรดให้ความเห็นของท่านที่มีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในประเด็นต่างๆ โดยให้คะแนน 0-5

คะแนน

0= ไม่แสดงความคิดเห็น/ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ 1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2=ไม่เห็นด้วย

3=เฉยๆ/ปกติ/ปานกลาง 4= เห็นด้วย 5= เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ประเด็นต่างๆ	ระดับความคิดเห็น					
1.เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในบรรดามหาวิทยาลัยสำคัญของภาคใต้	5	4	3	2	1	0
2.เป็นที่ยอมรับในชื่อเสียงด้านการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการและ ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	4	3	2	1	0
3.มีการบริหารจัดการองค์กรอย่างมีระบบและทันสมัย	5	4	3	2	1	0
4.เป็นสถาบันที่มีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพกับหน่วยราชการและ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	5	4	3	2	1	0
5.มีความสัมพันธ์กับองค์กรระดับชาติและนานาชาติ	5	4	3	2	1	0
ด้านการจัดการเรียนการสอน:เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	5	4	3	2	1	0
1.มีนักศึกษาที่มีความรู้ทางวิชาการที่ลึกซึ้งกว้างขวางและได้รับการปลูกฝัง จริยธรรมคุณธรรม	5	4	3	2	1	0
2. มีคณาจารย์ที่มีความรู้และสามารถในการผสมผสานความรู้จากแหล่งต่างๆสู่ การเรียนการสอน	5	4	3	2	1	0
3.มีอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัยและมีอาคาร สถานที่เรียนที่ ส่งเสริมบรรยากาศวิชาการ	5	4	3	2	1	0
4.ผลิตบัณฑิตที่มีความสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและเป็นที่ต้องการของ ตลาดแรงงาน	5	4	3	2	1	0
5.มีระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีประสิทธิภาพ	5	4	3	2	1	0
6.มีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถด้านวิชาการ การกีฬา และ ทักษะทางสังคม	5	4	3	2	1	0

ประเด็นต่างๆ	ระดับความเห็น					
ด้านการวิจัย : เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์						
1. ส่งเสริมงานวิจัยเพื่อก้าวไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งการวิจัยและสู่ความเป็นสากล	5	4	3	2	1	0
2. เป็นผู้นำสังคมในการวิจัยและเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม	5	4	3	2	1	0
3. มีผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและเกิดประโยชน์แก่สังคมของภาคใต้	5	4	3	2	1	0
4. มีการวิจัยสร้างสมความรู้จากปัญหาท้องถิ่นและภูมิภาค	5	4	3	2	1	0
5. ส่งเสริมงานวิจัยและเทคโนโลยีเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน	5	4	3	2	1	0
ด้านบริการวิชาการ : เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์						
1. ให้บริการทางวิชาการที่ดีมีคุณภาพแก่สังคมและชุมชนอย่างต่อเนื่อง	5	4	3	2	1	0
2. มีความสัมพันธ์ที่ดีในการแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับสถาบันต่างๆ	5	4	3	2	1	0
3. เป็นแหล่งที่เปิดกว้างเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถมาใช้ประโยชน์	5	4	3	2	1	0
4. คณาจารย์มีบทบาทในการชี้แนะการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในชุมชน	5	4	3	2	1	0
5 ส่งเสริมการสร้างอาชีพและการจัดการชุมชนให้สามารถช่วยตัวเองได้ <u>และ</u> มีความยั่งยืน	5	4	3	2	1	0
ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม : เห็นว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์						
1. มีกระบวนการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	5	4	3	2	1	0
2. มีกิจกรรมที่นำเสนอวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิตและวิถีพัฒนาการของท้องถิ่น	5	4	3	2	1	0
3. มีกิจกรรมการดำเนินการด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในเชิงของการอนุรักษ์และพัฒนาเอกลักษณ์ของภาคใต้	5	4	3	2	1	0
4. จัดตั้งคณะและสถาบันเพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นภาคใต้	5	4	3	2	1	0
5. สนับสนุนให้บุคลากรศึกษาและวิจัยด้านศิลปะและวัฒนธรรม	5	4	3	2	1	0

3.3 ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ทำประโยชน์อะไรให้แก่ท่านหรือชุมชนท้องถิ่นบ้าง

(1)

(2)

3.4 สิ่งที่ท่านคาดหวังว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ควรมีบทบาทหรือส่งเสริมกิจกรรมใดบ้าง

(1).....

(2).....

3.5 ในรอบ 1 ปี ที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีผลงานที่น่าพอใจหรือไม่เพียงใด

() พอใจมาก () พอใจ () เฉยๆ () ไม่พอใจ

เหตุผล.....

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะทั่วไป

4.1 ภาพลักษณ์ทางบวกของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในความเห็นของท่านคือ

(1).....

(2).....

4.2 ภาพลักษณ์ทางลบของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในความเห็นของท่านคือ

(1).....

(2).....

4.3 ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรแก้ไขภาพลักษณ์ทางลบเหล่านี้ได้อย่างไร

(1).....

(2).....

4.4 ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะในการสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1).....

(2).....

ภาคผนวก ง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อ	ที่ทำงาน
1. รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรน้อย สิงห์ช่างชัย	ภาควิชาการบริหารการศึกษายาบาลและบริการ การพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรารธนา กาลเนาวกุล	ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี
3. นางมณี พรหมแก้ว	บรรณาธิการข่าวฝ่ายกิจกรรมพิเศษ ศูนย์ข่าวภาคใต้เครือข่าย
4. นายจตุพร แก้วอุบล	หัวหน้าศูนย์ข่าวสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ประจำภาคใต้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางวารารณ์ ชวพงษ์	
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักประชาสัมพันธ์ 6	
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2522	มัธยมปลาย โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัย
	ปีการศึกษา 2526	ปริญญาตรี วารสารศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประวัติการทำงาน	ปี 2527	บริษัทกรีเอทีฟโปรดักชั่นแอนด์เซอร์วิส จำกัด
	ปี 2529- ปัจจุบัน	นักประชาสัมพันธ์ สังกัดกองกลาง สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่